

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 36. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 28. maj 2010

Tidspunkt: Kl. 10.20

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Yildiz Akdogan (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Justitsminister Lars Barfoed, integrationsminister Birthe Rønn Hornbech, klima- og energiminister Lykke Friis, forsvarsminister Gitte Lillelund Bech, fødevareminister Henrik Høegh og videnskabsminister Charlotte Sahl-Madsen

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3018 (retlige og indre anliggender) den 3.-4. juni 2010**

Dagsordenspunkterne 1a, 2-12 og 14-15 henhører under Justitsministeriets ressort.

Punkt 13 er delt ressort mellem Justitsministeriet og Udenrigsministeriet.

Punkt 16 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Punkt 17 henhører under Forsvarsministeriets ressort.

Punkterne 1b, 18-27 og 29 hører under Integrationsministeriets ressort.

Punkterne 1b, 18-27 og 29 blev forelagt af integrationsministeren, før justitsministeren forelagde sine punkter.

Punkterne 1a og 2-16 blev derefter forelagt af justitsministeren.

Punkt 17 blev forelagt af forsvarsministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

På grund af afstemninger i salen kom mødet i Europaudvalget først i gang kl. 10.20, og man tog først integrationsministerens og derefter justitsministerens punkter, idet justitsministeren ikke var clearet.

Formanden oplyste, at man fra lovsekretariatet havde fået at vide, at afstemningerne formentlig ville være afsluttet inden kl. 10.

Integrationsministeren: Jeg forelægger dagsordenspunkt 1b og punkterne 18-27, der alle er til orientering. Jeg har også under dagsordenens punkt 29 en kort melding om en retssag, der er under opsejling i EU.

Jeg vil alene nævne punkterne 1b, 18-21, 23 og 26 samt punkt 29, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

Justitsministeren: Jeg må beklage, at jeg ikke var her kl. 10, men der var afstemninger i salen. Når mit parti efter næste valg får flere mandater, vil det nok blive lettere, men indtil da er det ikke altid let at få clearing.

Der afholdes torsdag og fredag i næste uge rådsmøde i Luxembourg. Udvalget har modtaget et samlenotat om de væsentligste sager på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at dagsordenens punkt 13 er til forhandlingsoplæg, mens de øvrige punkter forelægges til orientering. Jeg kan i øvrigt nævne, at dagsordenens punkt 5, der vedrører et forslag om seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi, er taget af dagsordenen for rådsmødet.

Rådsmødet er det sidste under det spanske formandskab, og der er derfor ganske mange punkter på dagsordenen. Det skal dog bemærkes, at en del af punkterne kun er sat på rådsmødedagsordenen med henblik på en statusorientering.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men udvalget kan i givet fald spørge ind til de sager, jeg ikke nævner, hvis der er interesse for det.

Som jeg tidligere har redegjort for her i udvalget, blev samarbejdet om politi og strafferet med Lissabontraktaten en del af det overstatslige samarbejde. Det betyder bl.a., at samarbejdet om politi og strafferet i dag er omfattet af det danske retsforbehold med den virkning, at Danmark ikke vil kunne medvirke til vedtagelsen af ny EU-lovgivning om politi og strafferet. Det betyder f.eks., at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af dagsordenens punkt 2-4.

1. Rådskonklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om "Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere" – Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet

– Vedtagelse

KOM (2010) 0171

a) Justitsministeriets del

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 4)

KOM (2009) 0262 – bilag 4 (EUU's hørings svar til Europa-Parlamentet af 1/10-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 1 (grundnotat om Stockholmprogrammet af 27/7-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 2 (grundnotat om Haagprogrammet af 11/8-09)

EU-note (08) – E 52 (DIIS-artikel om Stockholmprogrammet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 1a drejer sig om handlingsplanen i forbindelse med det såkaldte Stockholmprogram. Sidste efterår blev der under det svenske formandskab opnået enighed om et nyt arbejdsprogram, som gælder for

perioden 2010-2014, vedrørende retlige og indre anliggender. Arbejdsprogrammets formelle titel er "Stockholmprogrammet – Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste", men det går i daglig tale blot under betegnelsen "Stockholmprogrammet".

Stockholmprogrammet bygger videre på de resultater, der er opnået med Tammefors programmet fra 1999 og Haagprogrammet fra 2004, og understreger prioriteringen af, at man bør fortsætte udvikling af EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste.

Nu har Kommissionen fremsat en handlingsplan, der mere konkret udmønter Stockholmprogrammet. Handlingsplanen indeholder et betydeligt antal initiativer – der er omkring 170, hvis man tæller det hele med – som Kommissionen påtænker at iværksætte over de kommende fem år. Det er ikke alle de 170 initiativer, der er lovgivningsinitiativer. En hel del af initiativerne er således meddelelser, rapporter, årsberetninger, evalueringsrapporter, grønbøger, håndbøger, praktiske vejledninger og lignende.

Det er altså ganske mange initiativer, og det er ikke alle initiativerne, der angår Justitsministeriets område. En hel del af initiativerne angår Integrationsministeriets område, og jeg ved, at integrationsministeren også her i dag for lidt siden er kommet ind på Stockholmprogrammet. Der er desuden initiativer, der hører under f.eks. Skatteministeriet og Forsvarsministeriet.

I overskriftsform kan det nævnes, at der lægges op til initiativer, som skal beskytte grundlæggende rettigheder, styrke tilliden til det europæiske retlige område, garantere sikkerheden i Europa og bidrage til et globalt Europa.

På den baggrund foreslås der tiltag inden for områder som f.eks. menneskehandel, børnepornografi, it-kriminalitet, økonomisk kriminalitet og narkotikahandel. Det er også lagt op til, at der inden for de næste fem år skal iværksættes initiativer i forhold til nogle af EU's institutioner som f.eks. Eurojust og Europol.

Jeg skal ikke trætte udvalget med en slavisk gennemgang af handlingsplanen, men henvise til beskrivelsen i samlenotatet.

Jeg vil gerne fremhæve, at vi ikke på nuværende tidspunkt kender det nærmere indhold af handlingsplanens mange initiativer. Der er i handlingsplanen bare tale om en præsentation af et omfattende katalog. Når Kommissionen fremsætter et konkret initiativ, vil forslaget naturligvis på sædvanlig vis blive behandlet i EU og i de nationale parlamenter. Udvalget vil altså løbende få forelagt de enkelte forslag, i takt med at de bliver fremsat.

Man kan spørge: Hvad betyder det danske retlige forbehold i forhold til handlingsplanen? Det korte svar er, at forslag til retsakter inden for RIA-området stort set alle vil være omfattet af retsforbeholdet. Danmark vil derfor ikke kunne medvirke til vedtagelsen af den EU-lovgivning om politi og strafferet, som der med handlingsplanen lægges op til.

Danmark vil fortsat være bundet af EU-retsakter vedrørende politi og strafferet, der blev vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden. Danmark vil også fortsat deltage i det politisamarbejde, der fandtes inden Lissabontraktatens ikrafttræden.

I det omfang de gældende EU-retsakter erstattes af ny EU-lovgivning, vil Danmark dog ikke længere være bundet af de pågældende retsakter.

Efter min opfattelse er det en meget omfattende handlingsplan. Det er en meget vigtig handlingsplan, og det er også vigtigt at forstå den i forhold til vores forbehold. Hvis udvalget er interesseret i det, vil jeg foreslå, at vi på et tidspunkt indbyder udvalget til et møde i Justitsministeriet, hvor vi får lejlighed til at gennemgå planen lidt mere teknisk og indgående, og hvor vi på mere uformel vis kan diskutere den. Der bliver mulighed for at stille spørgsmål til embedsmændene om den. Hvis I er interesseret i det, kan vi bare få en melding om det. Vi kan lave en sådan sammenkomstovre hos os, hvis I har lyst til det.

Pia Olsen Dyhr ville finde det nyttigt med en gennemgang i Justitsministeriet af de 170 forslag. Vi kan i Danmark lave følgelovgivning på nogle af områderne, men hvad med de mere operative elementer, f.eks. angående Europol og Eurojust?

Hun ville finde det nyttigt, hvis regeringen fremsendte et notat om, på hvilke punkter vort retslige forbehold får konsekvenser, når man foretager det søjlespring, der ligger i Lissabontraktaten, herunder hvor vi kan risikere at blive smidt ud af et samarbejde, vi er med i i dag.

NOT **Justitsministeren** lovede Pia Olsen Dyhr at lave et notat om Stockholmprogrammet forud for mødet i Justitsministeriet, idet han tilføjede, at det var muligt, der var nogle punkter, man ikke kunne sige så meget om, fordi forslagene på nuværende tidspunkt ikke er konkretiseret.

Formanden kvitterede for invitationen til en teknisk gennemgang af Stockholmprogrammet i Justitsministeriet og ville finde det nyttigt, om udvalget før denne fik en skriftlig fremstilling.

b) Integrationsministeriets del

KOM (2010) 0171, KOM (2009) 0262

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0262 – bilag 4 (EUU's høringsvar til Europa-Parlamentet af 1/10-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 1 (grundnotat om Stockholmprogrammet af 27/7-09)

KOM (2009) 0262 – bilag 2 (grundnotat om Haagprogrammet af 11/8-09)

EU-note (08) – E 52 (DIIS-artikel om Stockholmprogrammet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

Integrationsministeren: Dagsordenspunkt 1b drejer sig om rådskonklusioner vedrørende Kommissionens meddelelse om gennemførelse af Stockholmprogrammet. Det er omtalt i samlenotatet fra side 2

Udvalget er tidligere blevet orienteret forud for rådsmødet i april måned, hvor Kommissionen præsenterede sin handlingsplan til udmøntning af Stockholmprogrammet på rådsmødet den 23. april 2010. Det kom ret sent, som jeg gjorde rede for på mødet sidst.

Vi er overordentlig positive over for handlingsplanen til gennemførelse af Stockholmprogrammet på den overordnede plan. Når det er sagt, skal jeg sige, at der er noget, vi synes, der er for lidt af, og der er noget, vi synes, der er for meget af.

Vi synes, at Kommissionens handlingsplan er for lidt ambitiøs, når det drejer sig om den frie bevægelighed, og går for langt på et andet område.

Når det drejer sig om fri bevægelighed, er vi utilfredse med, at handlingsplanen ikke indeholder elementer vedrørende bekæmpelse af misbrug og svig. Det er noget, vi hele tiden og vedvarende gør meget ud af.

På integrationsområdet, som vi jo er meget optaget af, synes vi også, at handlingsplanen er for uambitiøs. Fra Kommissionens side lægger man alene op til en meddelelse i 2011 vedrørende en EU-dagsorden om integration. Det kan vi godt tillade os at være utilfredse med, fordi Stockholmprogrammet indeholder en lang række ideer, som vi synes, Kommissionen skulle følge op på mere konkret.

Til gengæld synes vi, Kommissionen går ud over Stockholmprogrammet, når det drejer sig om asylområdet, idet den lægger op til tiltag vedrørende gensidig anerkendelse af asylafgørelser. Det har vi selvfølgelig sagt til formandskabet. Mange andre lande støtter vor kritik. Der kan i øvrigt være andre punkter, som vi ikke har kritiseret, men som andre lande kritiserer.

Nu foreligger der så et sæt rådskonklusioner til vedtagelse på rådsmødet. I konklusionerne vil man notere sig Kommissionens handlingsplan, men sende en løftet pegefingertil Kommissionen om, at kommende initiativer fuldt ud skal afspejle indholdet i Stockholmprogrammet. Hverken mere eller mindre.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

Per Clausen syntes, det var lykkedes Kommissionen at håndtere opfølgningen af Stockholmprogrammet fornuftigt. Han spurgte, hvilke konsekvenser det vil have for de danske asylregler, hvis Kommissionens forslag går igennem, og hvis Danmark beslutter sig til – helt frivilligt og ud fra et solidarisk synspunkt – at føre samme politik.

Kim Mortensen forstod på samlenotatet, at det omfattende retspolitiske program er fuldstændig forbeholdsbelagt for Danmark. Integrationsministeren understreger, at det ligger regeringen på sinde, at handlingsplanerne følger Stockholmprogrammet til punkt og prikke, hverken mere eller mindre. Alligevel fremgår det, at der er en del områder, hvor Rådet finder, at handlingsplanerne falder uden for Stockholmprogrammet. Kim Mortensen ville gerne have konkretiseret, hvilke områder det drejer sig om. Han ville også gerne vide, om der er nogle knaster for Danmark i forhold til de andre lande, og om der er nogle områder, som har særlig interesse for Danmark.

Lone Dybkjær spurgte, på hvilke punkter integrationsministeren er nervøs for, at man går videre end Stockholmprogrammet. Hun mente godt, der kunne være punkter, man ikke behøvede være nervøs for.

Integrationsministeren sagde til Kim Mortensen, at hun var meget optaget af, at vi kan arbejde videre med det, der står i Stockholmprogrammet om misbrug, og var stærkt utilfreds med, at det ikke var med. Hun kunne godt oversende en liste over forslagene i Stockholmprogrammet, men det ville blive en meget lang liste.

Hun var ikke parat til at anerkende asylafgørelser fra andre lande, hvor vi ikke kendte deres asylregler. I øvrigt mente hun, vi skulle have ophævet vort retsforbehold, så vi kunne gøre vores indflydelse gældende.

Integrationsministeren sagde til Lone Dybkjær og Per Clausen, at hun sådan set ikke var nervøs, men hun forholdt sig til Stockholmprogrammet. I forbindelse med Stockholmprogrammet havde vi haft et tæt samarbejde med det svenske formandskab og f.eks. fået noget ind om misbrug. Vi synes, man er gået for langt med hensyn til asylreglerne. Hvis man begynder at harmonisere dem nu, har vi ingen indflydelse på det. Så har vi ingen mulighed for at fortælle de andre lande, hvor velfungerende vores system er, og hvilke retssikkerhedsgarantier det indeholder.

Pia Olsen Dyhr havde gennemlæst notaterne og havde intet sted fundet en gennemgang af de 170 forslag, der ligger i Stockholmprogrammet. Der er nogle steder, hvor vi selv kan lave lovgivning; der er nogle steder, hvor vi er blandet ind; og der er nogle steder, hvor vi kan lave parallelaftaler. Hun syntes, et var lidt uoverskueligt, hvad vort forbehold betyder i relation til, at man går over fra søjle 3 til søjle 1.

Når integrationsministeren siger, at vi bare kan tage en afstemning om det retslige forbehold og lave en "opt in" model, kunne hun nok få en alliance med oppositionen.

Pia Adelsteen sagde i anledning af diskussionen om en afstemning om det retlige forbehold, at så vidt hun huskede, havde Helle Thorning-Schmidt sagt, at forbeholdene kom ind samtidig, og derfor skal de også til afstemning samtidig.

Kim Mortensen kvitterede for bemærkningen om, at det ville blive en meget lang liste, hvis man skulle gennemgå hele Stockholmprogrammet. Han mente, det kunne være gavnligt at få en sådan liste, fordi Stockholmprogrammet er meget omfattende og kan være svært at gennemskue. Det er selvfølgelig mest relevant med de ting i rådskonklusionerne, som adskiller sig fra Stockholmprogrammet.

Integrationsministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at indgåelse af alliancer om folkeafstemninger hører ind under de højere magter, dvs. statsministeren.

Hun sagde til Kim Mortensen, at der jo er tale om en lang proces, men vi siger her ved starten af drøftelsen, at Kommissionen i sin udmøntning må holde sig til Stockholmprogrammet.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre *

– *Generel indstilling*

COD (2010) 0802

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 679, senest behandlet i EUU 12/2-10)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2 drejer sig om den europæiske beskyttelsesordre.

Jeg nævnte også sagen i forbindelse med forelæggelse af dagsordenen for det seneste rådsmøde i april.

Tanken med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En beskyttelsesforanstaltning vil kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

Vi synes fra dansk side, at idéen med forslaget er god, men der udestår nogle juridiske og tekniske spørgsmål. Det væsentligste spørgsmål er, om der i traktatens artikel 82 er dækning for, at forslaget også kan omfatte nationale beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i civile eller administrative sager. Artikel 82 drejer sig jo om strafferetligt samarbejde, og en række medlemslandene og Kommissionens juridiske tjeneste finder, at forslaget derfor ikke kan angå foranstaltninger, som ikke udstedes som følge af en strafbar handling. Heroverfor står en række medlemsstater, herunder formandskabet, som mener, at der i medfør af artikel 82 kan fastsættes sådanne foranstaltninger.

Fra dansk side mener vi, at det er helt afgørende, at dette spørgsmål afklares, inden forslaget vedtages. Vi mener også, at hvis der er tvivl om rækkevidden af en bestemmelse, bør man anlægge en forsigtig linje og ikke gå videre end, hvad der med sikkerhed er dækning for i traktaten.

Pia Adelsteen pegede på, at rigsadvokaten i sit høringssvar siger, at der er nogle punkter, hvor forslaget vil indføre en praksis, som faktisk ikke er gældende i Danmark. Hun spurgte, om det på nogen måde kan give et problem.

Lone Dybkjær syntes, forslaget lød meget godt, og undrede sig over, at Landsforeningen af forsvarsadvokater tilsyneladende har nogle bekymringer. Hun spurgte, om justitsministeren har nogen bekymringer.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen vedrørende rigsadvokatens høringssvar, at der under forhandlingerne i Bruxelles er taget hensyn til de bemærkninger, rigsadvokaten havde.

Justitsministeren svarede Lone Dybkjær, at forsvarsadvokaterne vist var bekymrede for, om de andre landes ordning skulle gælde i Danmark. Det er imidlertid ikke tilfældet. Vi skal bare anerkende de beslutninger, de andre lande træffer.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager *

– *Statusorientering*

COD (2010) 0801

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2009) 0338 – bilag 2 (grundnotat af 30/9-09)

KOM (2009) 0338 – bilag 3 (udtalelse fra EUU og REU af 3/2-10)

EU-note (08) – E 61 (notat af 14/7-09 om subsidiaritetstjek)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 678, behandlet i EUU 12/2-10. Punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 89, senest behandlet i EUU 16/10-09)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Punkt 3 på dagsordenen drejer sig om et direktivforslag om retten til tolke- og oversætterbistand.

Forslaget indeholder bl.a. regler om retten til tolkning og til oversættelse af væsentlige dokumenter, medlemsstaternes afholdelse af omkostninger til tolkning og oversættelse samt om tolkningens og oversættelsens kvalitet.

Forslaget lægger op til, at medlemsstaterne skal sikre, at der tilbydes tolkning til en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår det sprog, der anvendes i straffesagen.

Den pågældende har også krav på oversættelse af alle væsentlige dokumenter, hvilket efter forslaget bl.a. omfatter kendelser om varetægtsfængsling og frihedsberøvelse, anklageskrifter og domme.

Der blev sidste efterår opnået politisk enighed om forslaget i Rådet, men efter Lissabontraktatens ikrafttræden er Europa-Parlamentet som bekendt også medlovgiver, når det gælder retlige og indre anliggender.

Europa-Parlamentet har fremsat en række ændringsforslag, der bl.a. angår retten til tolkning mellem den mistænkte eller tiltalte og dennes advokat samt begrænsning af muligheden for mundtlig oversættelse af væsentlige dokumenter.

Formandskabet har haft en række drøftelser med Europa-Parlamentet, og den seneste udvikling i sagen går i retning af, at der muligvis kan samle sig et flertal for, at medlemslandene på visse punkter imødekommer Europa-Parlamentet. Det drejer sig bl.a. om tolkning af møder mellem den tiltalte eller den mistænkte og dennes advokat. Herudover kan der muligvis samle sig et flertal for at begrænse adgangen til at erstatte skriftlig oversættelse med mundtlig tolkning.

Per Clausen forstod, at når man gennemfører dette direktiv, vil det give de personer, det omfatter, nogle øgede rettigheder. Det er omfattet af forbeholdet

og får derfor ikke automatisk virkning i Danmark. Han spurgte, om man i Danmark har tænkt sig at følge op på direktivet og indføre de samme forbedringer.

Kim Mortensen pegede på, at regeringen i den såkaldte genopretningsplan er indstillet på at fjerne tolkebistanden flere steder. På den baggrund spurgte han, hvad regeringens holdning er til det foreliggende forslag, som vil øge tolkebistanden. Han tilføjede, at socialdemokraterne retspolitisk finder, det er vigtigt, at der ydes denne tolkebistand. Sagen er omfattet af vort retsforbehold, men skal bemærkningen om, at regeringen er positiv over for forslaget, forstås sådan, at den vil indføre reglerne i Danmark?

Pia Olsen Dyhr pegede på, at der står i samlenotatet, at forslaget giver en ret til gratis tolkning og oversættelse i straffesager, og at medlemsstaten afholder alle omkostninger til tolkning og oversættelse. Der står også, at Danmark støtter forslaget. Betyder det, at regeringen vil sikre dette ved dansk lovgivning?

Lone Dybkjær opfattede den genopretningsplan, regeringen har fremlagt, sådan, at man ikke længere vil give tolkning i retssalen.

Yildiz Akdogan pegede på, at Domstolsstyrelsen har fremhævet i sit høringsvar, at forslaget vil have en vis økonomisk virkning, idet der vil blive øgede translatørudgifter. Hun spurgte, om regeringen har lavet en aftale med støttepartiet om, hvor man vil finde dette beløb.

Justitsministeren svarede Per Clausen og Kim Mortensen, at når der foreligger et regelsæt, vil vi naturligvis se, om det giver anledning til justeringer i Danmark. Det vil nok i første omgang være nogle administrative ting, men dem ville han tale med rigsadvokaten om.

Justitsministeren sagde til Lone Dybkjær, at der ikke er nogen problemer, hvis vi vil gøre noget mere med hensyn til tolkning i retssager. Det kan gennemføres administrativt.

Det er alt for tidligt at tage stilling til, hvordan vi i givet fald vil finansiere de udgifter, der måtte være forbundet med forslaget, sagde justitsministeren til Yildiz Akdogan, idet vi endnu ikke har overblik over, i hvilken udstrækning der bliver taler om ekstra udgifter.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse (2002/629/RIA) *

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0095

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (sammenfatning side 35)

KOM (2009) 0136 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 409, senest behandlet i EUU 27/11-09)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 4 er et forslag til et nyt direktiv om bekæmpelse af menneskehandel. Forslaget har tidligere været fremsat som et forslag til en rammeafgørelse, og der blev i efteråret stort set opnået enighed om forslaget. På grund af Lissabontraktaten bortfaldt forslaget, der nu er genfremsat som et direktivforslag.

Formålet med forslaget er at sikre en yderligere tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området. Det gælder i forhold til retsforfølgning af personer, der begår menneskehandel, beskyttelse af og bistand til personer, der udsættes for menneskehandel og forebyggelse af menneskehandel.

Forslaget indeholder bestemmelser om strafbare handlinger, sanktioner, straffemyndighed, efterforskning og retsforfølgning, ofres rettigheder i straffesager og bistand til ofre samt forebyggelse.

Forslaget indeholder også en række bestemmelser, der tager sigte på at styrke ofrets stilling bl.a. med henblik på at sikre, at et offer ikke udsættes for nye krænkelse under straffesagen.

Jeg vil tillade mig at henvise til sammenfatningen, hvor forslaget nærmere er gennemgået.

Pia Adelsteen opfattede nærmest direktivet som en opfordring til medlemslandene om at ændre deres regler, og læste forslaget sådan, at man opfordrer dem til at forbyde prostitution, fordi der er nogle kvinder, der bliver udsat for menneskehandel med henblik på at sætte dem til at være prostituerede. Da regeringen skriver, at man er positiv over for forslaget, ville hun gerne vide, hvordan den stiller sig til at forbyde prostitution.

Hun rejste spørgsmålet, om forhøjelsen af strafferammerne er et brud på nærhedsprincippet.

Lone Dybkjær spurgte, om det er rigtigt opfattet, at der står i forslaget, at man også skal gå efter prostitutionskunderne. Hun henviste til den diskussion,

der har været herom i Folketinget, og nævnte, at man lige har lavet et beretningsudkast om, at man må have en afklaring af, hvad den danske retstilstand på det område er, altså om det er strafbart at købe sex af en handlet kvinde, hvis man ved, at hun er handlet.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen på spørgsmålet, om man ville forbyde prostitution, at der ikke skal være forbud mod prostitution som sådan, men hvis der er tale om menneskehandel, der sigter mod prostitution, så sidestiller man det med organiseret kriminalitet, hvilket justitsministeren syntes var helt fornuftigt.

Justitsministeren mente ikke, der lå i forslaget, at det bliver strafbart at købe sex af en handlet kvinde, sagde justitsministeren til Lone Dybkjær. Men som Lone Dybkjær er inde på, kommer man til at diskutere det på nationalt niveau. I øjeblikket er man ved at undersøge retstilstanden, og straffelovsrådet vurderer sagen.

Pia Adelsteen mente, det allerede var strafbart efter dansk lovgivning at købe sex af en handlet kvinde.

Lone Dybkjær sagde, at det var der nogle, der mente, men der er opstået tvivl, og derfor er man ved at få afklaret retstilstanden. Hun tilføjede, at Det Radikale Venstre mener, det skal fremgå klart, at det er strafbart. Hun henviste til, at der i samlenotatet på side 39 står: "Medlemsstaterne skal i den forbindelse overveje at kriminalisere brugen af tjenesteydelser, der udføres af ofre for menneskehandel." Det, som i det officielle sprog betegnes som en tjenesteydelse, er vel sex.

NOT **Justitsministeren** henviste til, at han havde sendt et svar til Retsudvalget i relation til den hjemlige diskussion om, hvorvidt det var strafbart at købe sex af handlede kvinder. Men han ville gerne fremsende et notat om det, der refereres til i samlenotatet.

Udg. 5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA *

– *Statusorientering*

KOM (2010) 0094

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 50)

KOM (2009) 0135 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i EUU 27/11-09)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Forslaget er udgået af dagsordenen.

6. SIS II og samlet overordnet tidsplan og budgetoverslag

– *Statusopdatering*

– *Orientering*

KOM (2010) 0221, KOM (2009) 0555

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 74)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 680, behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren: Herefter vil jeg gerne nævne dagsordenens punkt 6, som drejer sig om anden generation af Schengeninformationssystemet, det såkaldte SIS II.

Som det er udvalget bekendt, har der været tekniske problemer med at udvikle SIS II, og Rådet har derfor fastsat forskellige tests – såkaldte milepælstests – som skal bestås.

På rådsmødet i april blev der opnået enighed om, at den første milepælstest er bestået. Nu skal man så i gang med den anden milepælstest. Det er desuden forventningen, at Kommissionen på rådsmødet vil forelægge en overordnet tidsplan og et samlet budgetoverslag. Denne tidsplan og budgetoverslaget skal vedtages på det første rådsmøde i efteråret, og i den forbindelse vil udvalget endnu en gang høre om sagen.

Jeg kan sige, at vi fra dansk side tillægger udvikling af SIS-II projektet stor betydning, og vi er glade for, at det nu ser ud til, at der er fremdrift i projektet.

7. Orientering om intern sikkerhedsstrategi

– *Status*

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 78)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 682, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. EU's indsats mod terrorisme og EU-USA erklæring om terrorismebekæmpelse

– *Orientering*

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 81)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Den Europæiske Narkotikapagt

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 86)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) - bilag 266 (side 692, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren: Jeg vil også nævne dagsordenens punkt 9, der drejer sig om en europæisk narkotikapagt. Sagen blev også forelagt forud for det seneste rådsmøde, men blev i sidste øjeblik taget af rådsmødedagsordenen. Det er baggrunden for, at punktet igen optræder på dagsordenen, men når det drejer sig om substansen i forslaget, er der ingen ændringer i forhold til sidst.

10. Møde mellem EU og Rusland

– *Orientering*

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 91)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0104

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 93)

KOM (2010) 0104 – bilag 1 (grundnotater og høringssvar af 17/5-10)

Justitsministeren: Under dagsordenens punkter 11 og 12 kommer vi til en sag, som udvalget er blevet orienteret om flere gange. Det drejer sig om et forslag om indførelse af lovvalgsregler i skilsmissesager. Forslaget kaldes populært Rom III. Kommissionen fremsatte oprindeligt forslag herom i 2006. På rådsmødet i juni 2008 viste det sig, at forslaget ikke kunne vedtages, da vedtagelsen krævede enstemmighed, og enkelte medlemsstater ikke kunne acceptere forslaget. Herefter meddelte 9 medlemsstater Kommissionen, at de ønsker at indføre et forstærket samarbejde om lovvalgsregler i skilsmissesager.

Det er første gang, Kommissionen fremsætter et forslag om forstærket samarbejde. Et forstærket samarbejde indebærer, at nogle medlemsstater vedtager et regelsæt, der kun skal gælde for deres indbyrdes forhold. Disse regler vil derfor ikke gælde for de medlemsstater, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde.

Det forstærkede samarbejde foreslås indført ved to retsakter: Først en rådsafgørelse om bemyndigelse til de medlemsstater, der ønsker det, til at etablere det forstærkede samarbejde om lovvalgsregler i skilsmissesager. Dernæst en forordning, der indeholder selve lovvalgsreglerne.

Forordningsforslaget forventes at blive forelagt på rådsmødet med henblik på politisk enighed om visse dele af forslaget. Fra dansk side agter vi at tage en eventuel vedtagelse af forslaget til efterretning.

Bemyndigelsesforslaget forventes også at blive forelagt på rådsmødet med henblik på politisk enighed. Det er så snurrt indrettet, at bemyndigelsesforslaget ikke er omfattet af retsforbeholdet. Danmark vil derfor formelt set kunne deltage i vedtagelsen af bemyndigelsesforslaget. Da forordningsforslaget er omfattet af forbeholdet, agter vi imidlertid fra dansk side ikke at deltage i en eventuel afstemning om forslaget.

Pia Olsen Dyhr syntes, det rent EU-juridisk var spændende, hvad der sker med det forstærkede samarbejde, som man vil anvende for første gang. Hun betegnede det som interessant, om det kunne danne præcedens for andre områder, f.eks. miljøområdet. Hun ville gerne have et notat om, hvad det forstærkede samarbejde kunne komme til at betyde.

Lone Dybkjær syntes, det var surt, at man ikke kan komme videre med dette forslag, som kommer til at angå mange borgere også i Danmark, men her er vi vel ramt af vores forbehold.

NOT **Justitsministeren** ville gerne uddybe skriftligt, hvad der ligger med hensyn til forstærket samarbejde, når vi får et bedre overblik. Han var enig i, at det er interessant, fordi det er første gang, man vil praktisere et forstærket samarbejde.

12. Forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation *

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0105

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlentat side 100)

KOM (2010) 0105 – bilag 1 (grundnotater og høringssvar af 17/5-10)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren omtalte dette punkt i forbindelse med dagsordenens punkt 11.

FO 13. Mandat til Kommissionen med henblik på at indlede forhandlinger med Europarådet om EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 110)

EUU Alm. del (09) – bilag 353 (grundnotat af 28/4-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 683, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Punkt 13 på dagsordenen drejer sig om at give Kommissionen mandat til at indlede forhandlinger med Europarådet om EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Sagen er tidligere forelagt for udvalget med henblik på orientering. I dag forelægger jeg sagen med henblik på forhandlingsoplæg.

Det spanske formandskab har lagt op til vedtagelse af forhandlingsmandatet på det kommende rådsmøde. Forhandlingsmandatet er den retsakt, som bemyndiger Kommissionen til på EU's vegne at forhandle med Europarådet om EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Forhandlingsmandatet udstikker også rammerne for Kommissionens ageren under de forhandlinger, som skal finde sted.

Der er ingen tvivl om, at formandskabet vil gøre sig ganske store bestræbelser på at få vedtaget mandatet. Det er dog på nuværende tidspunkt uklart, om der kan opnås enighed om de forhandlingsdirektiver, der er knyttet til mandatet, på det kommende rådsmøde.

Som bekendt følger det af Lissabontraktaten, nærmere betegnet artikel 6, stk. 2, i EU-traktaten, at EU tiltræder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Traktatgrundlaget indeholder således ikke blot en bemyndigelse, men en forpligtelse for EU til at tiltræde konventionen.

Tiltrædelsen af Menneskerettighedskonventionen vil ikke medføre nogen ændringer i EU's beføjelser. Tiltrædelsen vil derimod betyde, at borgere og virksomheder vil kunne indbringe klager over EU til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det forventes, at EU til sin tid vil tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ved en såkaldt tiltrædelsestraktat, der skal indgås mellem EU og Europarådet. Tiltrædelsestraktaten vil skulle ratificeres af alle 27 EU-medlemslande og de øvrige 20 Europarådslande, der ikke er medlem af EU, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Også Europa-Parlamentet vil til sin tid skulle godkende EU's tiltrædelse af konventionen. EU's

endelige tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention vil derfor realistisk set først kunne finde sted om et par år. Det er en ganske omfattende proces, man skal igennem.

EU's tiltrædelse af konventionen rejser en række spørgsmål – hvoraf nogle er teknisk-juridiske – som det er nødvendigt, at vi allerede nu tager hensyn til af hensyn til det forhandlingsmandat, der skal gives til Kommissionen.

Som jeg nævnte før, indebærer EU's tiltrædelse, at EU vil kunne indklages for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det skal derfor sikres, at både EU og den eller de berørte medlemsstater vil få mulighed for at kunne forsvare sig i en klagesag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, når klagesagen f.eks. vedrører medlemsstaternes anvendelse af en EU-retsakt, som klager påstår er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Fra dansk side støttes, at der i forbindelse med vedtagelsen af forhandlingsmandatet i givet fald vedtages en rådserklæring, som fastlægger grundelementerne for en sådan procedure.

Europa-Parlamentet støtter også indførelsen af en sådan procedure.

EU's tiltrædelse af konventionen nødvendiggør derudover, at der skal tages stilling til, om der er behov for en mekanisme, som kan sikre, at EU-Domstolen får adgang til at udtale sig om de EU-retlige aspekter af klagesagerne, inden sagen behandles af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, i de tilfælde hvor EU-Domstolen ikke har haft lejlighed til at tage stilling til, om en EU-retsakt er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Spørgsmålet er med andre ord, om det nuværende EU-system, hvor nationale domstole kan forelægge spørgsmål præjudicielt for EU-Domstolen, og hvor borgeren eller virksomhederne kan anlægge annullationssøgsmål ved EU-Domstolen, udgør en tilstrækkelig kontrol i EU af EU-retsakters forenelighed med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Fra dansk ser vi ikke umiddelbart behov for en yderligere mekanisme, bl.a. under hensyn til at en sådan uundgåeligt vil forlænge sagsgangen for klagerne betydeligt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Jeg vil tilføje, at når forhandlingerne indledes med Europarådet, vil EU skulle tage stilling til, om EU alene skal tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, eller om EU også skal tiltræde en eller flere tillægsprotokoller til konventionen.

Europa-Parlamentet har i sin rapport om dette spørgsmål tilkendegivet, at det støtter tiltrædelse i forhold til alle protokoller – også dem der ikke er ratificeret af alle stater.

Fra dansk side har vi imidlertid valgt at støtte den linje, at EU i hvert fald for tiden kun skal tiltræde de tillægsprotokoller, som alle medlemsstater har ratificeret. Det skyldes hensynet til at sikre, at tiltrædelsen ikke berører medlemsstaternes situation i forhold til konventionen.

FO Bliver forhandlingsmandatet stående på dagsordenen til vedtagelse, har vi fra dansk side til hensigt at stemme for, forudsat at der forinden er taget hensyn til de nævnte problemstillinger.

Jeg vil for god ordens skyld fremhæve, at en række af de punkter, jeg har nævnt, i sidste ende forudsætter, at der under forhandlingerne kan opnås enighed med Europarådets medlemslande om, hvordan EU's tiltrædelse til konventionen skal udmøntes. En sådan ændring vil som nævnt skulle ratificeres af alle Europarådets medlemmer.

Per Clausen spurgte, om det er rigtigt forstået, at der ikke er nogen borgere i EU, der får flere rettigheder, fordi EU tiltræder menneskerettighedskonventionen, men EU-institutionerne bliver underlagt konventionen.

Han rejste det spørgsmål, om det vil være EU-Domstolens fortolkning eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning, der vil være afgørende, hvis der skulle opstå en tvivl om fortolkningen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Som udgangspunkt er Enhedslisten positiv over for forslaget.

Pia Adelsteen kunne godt høre på den forelæggelse, justitsministeren kom med, at ministeren er jurist, og at forelæggelsen var skrevet af jurister. Hun forstod, at Danmark har tiltrådt menneskerettighedskonventionen, men at der er nogle af tillægsprotokollerne, vi ikke har tiltrådt. Nu tiltræder EU menneskerettighedskonventionen, men hvad med tillægsprotokollerne?

Det kan godt være, det står i Lissabontraktaten, at EU skal tiltræde menneskerettighedskonventionen, men hun syntes, det var mærkeligt, idet de eneste, der kan få glæde af det, er de ansatte i EU's institutioner. Men det giver naturligvis en magt til EU-Domstolen. Da det til enhver tid er muligt for borgere at klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, ville hun gerne vide, hvad hele ideen med forslaget er.

Kim Mortensen var som udgangspunkt positiv over for forslaget, men fandt ligesom justitsministeren, at der er nogle uafklarede punkter. Han ville f.eks. gerne vide, hvordan man forestiller sig, at EU skal være repræsenteret i Europarådets organer.

Med hensyn til tillægsprotokollerne forstod han på justitsministerens forelæggelse, at der ikke nødvendigvis ville blive taget stilling til det spørgsmål på det kommende rådsmøde. Han rejste spørgsmålet, hvad regeringens tilgang vil være til det spørgsmål, idet han gjorde opmærksom på, at det ikke er alle medlemslande, som har tiltrådt alle tillægsprotokollerne.

Pia Olsen Dyhr syntes, der var mange gode grunde til, at EU skal tiltræde menneskerettighedskonventionen. Hun mente ikke, Danmark havde problemer med nogen af tillægsprotokollerne, idet hun mente, vi havde tiltrådt dem alle. Derfor mente hun ikke, vi skal skyde den sag til hjørne.

Lone Dybkjær pegede på, at det faktisk kræver godkendelse i alle Europarådets lande, hvis EU skal tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Hun bad regeringen om at komme med nogle konkrete eksempler, sådan at udvalget kunne se, hvad det handler om. Hvad betyder forslaget for borgere i Danmark eller i andre EU-lande?

Justitsministeren svarede Per Clausen, at det måtte være Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som havde det sidste ord, hvis der var uenighed om fortolkningen af menneskerettighedskonventionen.

Han svarede Pia Adelsteen, at Danmark har tiltrådt alle tillægsprotokollerne undtagen nr. 12, som handler om et generelt diskriminationsforbud.

Det er ikke bare de ansatte i institutionerne, der får glæde af, at EU tiltræder menneskerettighedskonventionen. Det er også sådan, at når EU udsteder forordninger og træffer afgørelser, så kan de godt komme i strid med menneskerettighederne. Nu kan borgerne klage over det. Så det er et vigtigt signal, at EU tiltræder menneskerettighedskonventionen, men det kan også have en praktisk betydning.

Justitsministeren svarede Kim Mortensen, at regeringen vil støtte, at der gives et mandat til Kommissionen, og arbejde for, at EU bliver repræsenteret med en dommer i menneskerettighedsdomstolen samt i ministerkomiteen og i Europarådets parlamentariske forsamling. Som udgangspunkt gik justitsministeren ud fra, at det bliver Kommissionen, som skal repræsenterer EU i disse sammenhænge.

Justitsministeren kunne ikke vide, om der bliver truffet nogen afgørelse på det kommende møde vedrørende tillægsprotokollerne, men han gik ud fra, at det var det, det spanske formandskab vil tilstræbe. Vi har den position, han havde redegjort for, nemlig at vi her og nu synes, det kun er de tillægsprotokoller, som alle EU-lande har tiltrådt, der også skal tiltrædes af EU. Men justitsministeren tilføjede, at det ikke er noget ufravigeligt krav fra dansk side, så hvis der kan blive konsensus om noget andet, ville han ikke lade det være afgørende.

Justitsministeren bekræftede i sit svar til Lone Dybkjær, at EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kræver godkendelse i alle lande. Sådan er de forfatningsretlige regler. Han mente dog ikke, det i praksis vil blive noget problem.

NOT De eksempler, som Lone Dybkjær efterlyste, ville justitsministeren fremsende et notat om.

Pia Adelsteen syntes, det lød, som om man vil lade EU tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, fordi EU derved bliver betragtet som en stat, som noget overordnet. Hvis EU laver et direktiv, skal det implementeres i dansk lovgivning, og hvis en borger så vil klage, må det vel være over den danske stats implementering af EU-reglerne. På baggrund af justitsministerens svar kunne Dansk Folkeparti ikke støtte forhandlingsoplægget.

Justitsministeren sagde til Pia Adelsteen, at forslaget ikke gør EU til en stat. Det betyder bare, at EU er forpligtet til i sine handlinger og afgørelser at respektere menneskerettighederne. Det er ikke sådan, at EU på nogen måde træder ind mellem staten og borgerne. Når EU gennemfører en forordning, som har direkte betydning for borgeren, kan borgeren gå ind og sige: Er denne forordningen i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionen? Det samme gælder, hvis EU træffer en afgørelse. EU vil kunne dømmes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvis EU ikke overholder menneskerettighederne. Det kan også være, man fra EU's side vil gennemføre nogle regler, som tvinger medlemsstaterne til at gøre noget, der kommer i strid med menneskerettighederne. Det vil man også kunne skride ind over for.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

14. E-justice – status for gennemførelse af e-justice handlingsplanen

– *Orientering*

KOM (2008) 0329

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 114)

EUU alm. del (09) - bilag 324 (Handlingsplan for europæisk e-justice af 15/4-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 408, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

15. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis *

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0154

Rådsmøde 3018 – bilag 2 (samlenotat side 123)

KOM (2009) 0154 – bilag 4 (grundnotat af 8/2-10)

KOM (2009) 0154 – bilag 2 (udtalelse fra Retsudvalget af 12/11-09)

KOM (2009) 0154 – bilag 3 (udkast til udtalelse fra Europaudvalget og Retsudvalget af 2/12-09)

KOM (2009) 0154 – bilag 1 (Foreløbigt subsidiaritetsnotat om dokumenter vedr. arv og indførelses af et europæisk arvebevis)

EU-note (09) – E 5 (Subsidiaritetstjek af forslag om arvesager på tværs af EU's grænser)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. (Evt.) Beslutning om undertegnelse af TFTP-aftale med USA (SWIFT-sagen) *

– Vedtagelse

KOM (2009) 0703

Rådsmøde 3018 – bilag 4 (samlenotat side 1)

EU-note (06) - E 68 (baggrundsnote af 26/6-07 om SWIFT-sagen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 353, behandlet i EUU 27/11-09)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt i første omgang, og derfor var der en del medlemmer, som spurgte til det.

Pia Olsen Dyhr var klar over, at Europa-Parlamentet havde stemt imod den tidligere midlertidige aftale om SWIFT, men gjorde opmærksom på, at der stadig er mulighed for at sende bunker af oplysninger til USA. Hun forstod, at regeringen støtter forslaget. SF fandt imidlertid forslaget meget problematisk af retssikkerhedsmæssige grunde. Bl.a. er man betænkelig ved, at oplysningerne kan opbevares, så længe det er nødvendigt for efterforskningen – altså uden en udløbsdato. Hun spurgte, hvordan det hænger sammen med persondataloven. Der står, at persondatahensyn skal tilgodeses i videst muligt omfang. Det opfattede hun sådan, at vi har droppet persondataloven. Hun mente, det var en sag, den danske regering skal kæmpe lidt for, idet der er behov for en væsentlig opstramning.

Lone Dybkjær fandt det ikke specielt betryggende, at man kun vil tilgodeses persondatahensyn "i videst muligt omfang".

Yildiz Akdogan beskæftigede sig også med bemærkningen om, at man skal tilgodeses persondatahensyn "i videst muligt omfang", og at man "i videst muligt omfang" skal sikre menneskerettighederne. Mener justitsministeren, at man, sådan som bestemmelsen er formuleret, tilgodeser personernes retssikkerhed?

Formanden nævnte, at udvalgets repræsentant i Bruxelles, Peter Juul Larsen, var i færd med at lave et notat om SWIFT.

Justitsministeren sagde, at han havde tænkt sig at nævne sagen til sidst, da det var en sag, han forelagde for økonomi- og erhvervsministeren. Derefter sagde han:

Justitsministeren: Jeg skal på vegne af økonomi- og erhvervsministeren forelægge dagsordenens punkt 16 til orientering for udvalget.

Det er sat på dagsordenen for rådsmødet den 3.-4. juni til eventuel vedtagelse.

Der er fortsat usikkerhed angående formen for en eventuel vedtagelse, idet der ikke foreligger et konkret aftaleudkast til en ny SWIFT-aftale.

Det danske retsforbehold indebærer, at vi efter Lissabontraktatens ikrafttræden ikke kan deltage i vedtagelse af en sådan rådsafgørelse eller i vedtagelsen af den nye SWIFT-aftale.

Jeg kan tilføje, i anledning af at der blev stillet nogle spørgsmål under diskussionen for lidt siden af de øvrige dagsordenspunkter om retsbeskyttelsen og databeskyttelsen, at jeg ved, det er noget, som man lægger megen vægt på i de forhandlinger, der har været.

Efter den hidtidige aftale kan der udleveres navne og adresser på afsendere og modtagere og oplyses beløbenes størrelse, men det kan kun ske på baggrund af konkrete forespørgsler i verserende efterforskninger og i terrørsager.

De amerikanske myndigheder skulle sandsynliggøre, at der var behov for at få oplysningerne til efterforskningsformål, og anvendelsen skulle begrænses så meget som muligt.

Kommissionen lægger op til, at der i den nye aftale bliver tale om mindst lige så god en beskyttelse af persondata som i den hidtidige aftale.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at der i det samlenotat, som er udarbejdet af Økonomi- og Erhvervsministeriet, lægges op til, at personbeskyttelseshensyn skal tilgodeses "i videst muligt omfang", hvilket hun fandt var en ret åben definition. Hun var enig i, at når det drejer sig om terrorisme, er det vigtigt at få disse oplysninger, men for Danmark må hensynet til retsbeskyttelsen veje tungt. Derfor spurgte hun, hvad der ligger i "i videst muligt omfang".

Det fremgår også af samlenotatet, at oplysningerne kun kan opbevares, så længe det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen. Hvad betyder det? Er det kun, mens efterforskningen pågår, eller er det også efterfølgende?

Pia Olsen Dyhr gjorde opmærksom på, at sagen er kommet op, er, at Europa-Parlamentet i februar har stemt den midlertidige aftale med USA ned.

Hun syntes, det var godt, at der er oprettet en offentlig myndighed i EU, som skal overvåge og afrapportere, om man overholder erklæringen. Det er en garanti for borgerne retssikkerhed.

Hun vidste ikke, om man på mødet i Bruxelles skulle diskutere, om man skal oprette et europæisk SWIFT. Hun spurgte, om Danmark havde været involveret i dette, selv om vi har et forbehold. Så vidt hun kunne se, ville det være en større garanti for retssikkerheden, end hvis amerikanerne påtager sig opgaven.

Selv om Danmark har et forbehold, berører SWIFT vel også borgere, der bor i Danmark.

Justitsministeren sagde, at der var stor fokus på spørgsmålet om persondataskyttelse fra Kommissionens side og også fra Europa-Parlamentets side. Kommissionen lægger op til, at der skal være en mindst lige så god beskyttelse af persondata som i den hidtidige aftale.

Med hensyn til, hvor længe der er brug for at opbevare informationerne af hensyn til efterforskningen, må det bero på en konkret vurdering.

Som justitsminister havde han ikke kendskab til, om Danmark var involveret i drøftelser om et europæisk SWIFT, men han ville lade spørgsmålet gå videre til økonomi- og erhvervsministeren.

Pia Olsen Dyhr sagde i anledning af justitsministerens svar, at problemet er, at den tidligere aftale ikke var god nok. Det var derfor, Europa-Parlamentet stemte den ned. Hun opfordrede den danske regering til at bakke op om den kritik, der er kommet fra Europa-Parlamentet.

Justitsministeren sagde, at den danske regering naturligvis også er meget optaget af personbeskyttelseshensynet. Han mente ikke, der var nogen grund til bekymring. Hvis der sker nogen ændring af beskyttelsesniveauet, går det snarere i retning af mere beskyttelse. Han kunne ikke komme længere på nuværende tidspunkt, men troede, at økonomi- og erhvervsministeren på efterfølgende møder i Europaudvalget ville kunne komme tættere på.

17. Rådskonklusioner om psykosocial støtte i tilfælde af nødsituationer og katastrofer og om anvendelse af EU's civilbeskyttelsesordning i forbindelse med større begivenheder i EU

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3018 – bilag 3 (samlenotat side 1)

Dagsordenens punkt 17 blev forelagt af forsvarsministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

18. Kommissionens første årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om indvandring og asyl

– *Præsentation*

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0214

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde RIA 24-25/7-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 463 (side 1339, seneste behandling i EUU19/9-08)

EUU alm. del (072) – bilag 237 (side 738, behandlet i EUU 11/4-08)

Integrationsministeren: Kommissionens første årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af indvandrings- og asylpagten er emnemæssigt tæt forbundet med dagsordenspunktet om handlingsplanen for gennemførelse af Stockholmprogrammet.

Pagten blev – som man vil kunne huske – godkendt under det franske formandskab i efteråret 2008, og indholdet er langt hen ad vejen naturligvis afspejlet i Stockholmprogrammet.

Pagten indeholder en række initiativer, som både EU-institutionerne og medlemsstaterne opfordres til at følge op på.

I pagten anmodes Kommissionen også om at udarbejde en årlig rapport om gennemførelsen af pagten. Det er så den, der er kommet.

Kommissionens rapport, som blev udsendt tidligere på måneden, indeholder både en status på opfølgningen og ideer til nye tiltag med henblik på at efterleve pagten.

Kommissionens ideer til nye tiltag, som er kort beskrevet i samlenotatet, vil danne baggrund for et sæt rådskonklusioner, der udstikker pejlemærker for den videre opfølgning på pagten i de kommende år.

Både Kommissionens rapport og rådskonklusionerne vil indgå i Det Europæiske Råds møde den 17. juni 2010.

For regeringen er det positivt, at rådskonklusionerne understreger, at der er behov for øgede tiltag mod ulovlig indvandring, bl.a. via udsendelsespolitikken og styrket kontrol over for ulovligt arbejde.

Ikke overraskende er et emne i både Kommissionens rapport og udkastet til rådskonklusioner spørgsmålet om solidaritet med de medlemsstater, hvis udlændingesystemer er under særligt pres.

Regeringen støtter øget solidaritet med disse lande. For os er det dog afgørende, at solidariteten ikke sker ved hjælp af en tvungen ansvarsfordelingsmekanisme, der udmøntes i en permanent ordning vedrørende overførelse af asylansøgere

eller flygtninge. Vi mener, at sådanne løsninger kun bør gennemføres på frivillig basis. Det har vi arbejdet hårdt for, og det vil blive afspejlet i konklusionerne.

I regeringens øjne bør solidariteten snarere vises gennem de såkaldte solidaritetsfonde og praktisk samarbejde og bistand til kapacitetsopbygning. Det med kapacitetsopbygning er noget, jeg har nævnt tidligere. Det er vi meget gerne med i. Gerne i regi af Frontex eller det kommende asylstøttekontor.

Endelig bør presset afhjælpes gennem en styrket forebyggende indsats i tredjelande, herunder i nærområderne.

Det ser ud til, at rådskonklusionerne vil få den rette balance også i forhold til spørgsmålet om solidaritet og frivillighed.

Pia Olsen Dyhr spurgte hvad det betyder, når der i samlenotatet står: "Regeringen støtter et fokus på, at de indeholdte initiativer i den europæiske pagt om indvandring og asyl gennemføres i praksis."

Integrationsministeren sagde, at handlingsplaner ikke er meget værd, hvis de ikke gennemføres i praksis. F.eks. skal Frontex i højere grad træde i karakter og bruge medarbejderne i asylstøttekontoret, således at samarbejdet bliver operativt.

19. Kommissionens handlingsplan vedrørende uledsagede mindreårige

– *Præsentation*

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0213

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferat

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1636, seneste behandling i EUU11/9-08)

Integrationsministeren: Kommissionen har den 6. maj 2010 offentliggjort sin handlingsplan om uledsagede mindreårige. Det er en handlingsplan, der har været efterspurgt, fordi antallet af mindreårige, der rejser uledsagede ind i landene, er stigende.

Handlingsplanen fokuserer på fire overordnede emner, nemlig dataindsamling, forebyggelse, modtagelse og procedurmæssige garantier samt holdbare løsninger.

Det kan måske lyde elementært at efterlyse bedre statistisk materiale, men det er der brug for, fordi mønstrene ikke er helt ens i de forskellige lande. Det er vigtigt, hvis vi kan få afdækket: Hvem er det, der kommer, hvorfra kommer de, hvor gamle er de osv.? En analyse er nødvendig for at kunne forebygge det. Det er netop det, det drejer sig om. Det er ikke tilfredsstillende, at man sender uledsagede mindreårige til EU-landene i håb om, at de kan få en opholdstilladelse. Det er tit udsigtsløst. Eller de kommer her for at få en uddannelse eller tjene penge. Man skal huske, at mange af dem er under risiko undervejs. De er også i risiko for at blive udsat for menneskehandel. Ja, nogle af dem bliver måske sendt af sted hjemmefra som led i en slags menneskehandel.

Forebyggelsen bør tage udgangspunkt i bistand i uledsagede mindreåriges oprindelseslande. Derfor er det vigtigt at få afdækket, hvilke lande de kommer fra, og hvordan de rejser ind i EU.

Indsatsen i oprindelseslandene bør rettes mod uddannelse, sundhed, sikring af menneskerettigheder og bekæmpelse af fattigdom.

Særlige modtagelsesforhold og procedurmæssige garantier bør ifølge Kommissionens handlingsplan sikres alle uledsagede mindreårige, herunder en personlig repræsentant og støtte til de uledsagede mindreårige, som bliver myndige under opholdet i EU, samt bekæmpelse af menneskehandel.

Både det nye europæiske asylstøttekontor og grænseagenturet Frontex forventes at komme til at spille en rolle i forhold til håndteringen af uledsagede mindreårige, idet der fra Kommissionens side lægges op til, at der bør udvikles træningsprogrammer til eksempelvis grænsevagter i håndtering af uledsagede mindreårige, herunder uledsagede mindreårige som har været udsat for menneskehandel.

Handlingsplanen har fokus på holdbare løsninger, der kan bestå i udsendelse og reintegration i hjemlandet eller i en opholdstilladelse som flygtninge eller på andet grundlag i en EU-medlemsstat.

Det spanske formandskab har på baggrund af Kommissionens handlingsplan fremsat et forslag til rådskonklusioner, som forventes vedtaget på rådsmødet.

Jeg ser meget positivt på udkastet til rådskonklusioner, som indeholder mange gode initiativer, der har til formål at føre Kommissionens handlingsplan ud i livet.

Helt overordnet lægges der i konklusionerne naturligvis vægt på barnets tarv og overholdelse af børnekonventionen.

Konklusionerne opfordrer bl.a. medlemsstaterne til at samle bedre information om uledsagede mindreårige i EU. Det er, som jeg sagde, vigtigt for at komme videre.

I uddannelsen af grænsevagter opfordres Frontex til at inkludere et modul om håndteringen af uledsagede mindreårige, herunder handlede mindreårige. Jeg går ud fra, at det er fordi, de skal lære at "spotte" ofre for menneskehandel.

Medlemsstaterne og EU opfordres til at fortsætte kapacitetsopbygning, herunder registrering af nyfødte, børnebeskyttelse, uddannelse og forebyggende programmer og alternativer i de oprindelseslande, hvor uledsagede mindreårige kommer fra.

Samarbejde på området for aldersundersøgelser og eftersøgning af familiemedlemmer og slægtninge skal indledes og udbygges. Vi ved ikke så forfærdelig meget om hinandens fremgangsmåder. Også derfor er der brug for i første omgang at få afdækket, hvad man gør i de forskellige lande.

Forsvinden blandt uledsagede mindreårige skal bekæmpes, og der skal mere fokus på overvågning af rejsende mindreårige, herunder dem der rejser med voksne. Hvis det ikke er familien, kan det være udtryk for menneskehandel.

Samarbejde mellem medlemsstaterne om tilbagevenden og udsendelse af uledsagede mindreårige, der ikke kan få opholdstilladelse som flygtninge eller på andet grundlag, skal udbygges, og arbejdet skal understøttes af Kommissionen.

Vi ser positivt på rådskonklusionerne, som jeg opfatter som handlingsorienterede og et godt udgangspunkt for gennemførelse af Kommissionens handlingsplan.

Pia Olsen Dyhr spurgte, om det, der står i samlenotatet om proceduremæssige garantier i forbindelse med uledsagede mindreårige, indebærer ændringer i forhold til det, der gælder i Danmark.

Støtter Danmark, at man kan fastsætte minimumsstandarder for modtagelse?

Pia Adelsteen sagde i anledning af Pia Olsen Dyhrs indlæg, at hun troede, man talte om minimumsstandarder, fordi der er visse lande, som ikke gør så meget. Hun havde indtryk af, at vi i Danmark beholder nogle børn, som ellers skulle være sendt tilbage til Grækenland.

Hun syntes, det var godt, hvad integrationsministeren sagde om, at vi skal spotte ofre for menneskehandel. På en konference i England havde hun erfaret, at op mod 30 pct. af dem, der var udsat for menneskehandel, var børn.

Integrationsministeren havde været inde på, at der kunne være tale om menneskehandel, hvis dem, der ledsagede børnene, ikke var familie. I den sammenhæng nævnte Pia Adelsteen, at det også forekommer, at man rejser på falske papirer, som giver det indtryk, at det er en moder, der rejser med sine tre børn, selv om hun ikke er deres moder. Det syntes hun, man skulle gøre noget ved.

Integrationsministeren svarede Pia Olsen Dyhr, at hun endnu ikke vidste, om vi ville lave minimumsstandarder, men hun mente, Danmark lå i den gode ende, når det drejer sig om reglerne vedrørende mindreårige. Hun ville se reglerne, før hun tog stilling til, om vi skulle lade os inspirere af dem.

Integrationsministeren sagde i anledning af Pia Adelsteens indlæg, at selv om vi følger Dublinforordningen for så vidt angår vokse asylsøgere og sender dem tilbage, så sender vi ikke børn tilbage. Hun nævnte, at man på det nordiske ministermøde havde diskuteret forebyggende foranstaltninger i nærområderne, og at regeringen har en aftale med Dansk Folkeparti om nærområderne. Andre lande har erfaringer med, at hvis de sender børnene tilbage, viser det sig pludselig, at de ikke er forældreløse.

Det, hun havde sagt om handlede børn, var, at grænsevagterne skal lære at spotte dem, så de bliver siet fra. En ting, de skal være opmærksomme på, er, om børnene kommer sammen med andre end deres forældre. Men vi oplever også det, Pia Adelsteen er inde på, nemlig at en kvinde tager nogle andres børn med for lettere selv at få en opholdstilladelse.

Pia Olsen Dyhr spurgte, om Danmark, når der kommer direktivforslag og forslag til minimumsstandarder, vil gennemgå dem og se, om der er nogle områder, hvor vi kan forbedre vort niveau.

Integrationsministeren svarede, at vi har masser af folk, der sidder og følger EU-retten, og selvfølgelig kan man også lade sig inspirere af EU-retten, men hun ville ikke på forhånd lægge sig fast på en bestemt procedure.

20. Rådskonklusioner på integrationsområdet

– Vedtagelse

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (sammenfatning side 21)

Integrationsministeren: Formandskabet har fremsat et udkast til konklusioner om integration af indvandrere.

Konklusionerne svarer til den sluterklæring, der blev vedtaget på den fjerde ministerkonference om integration, som det spanske formandskab afholdt i Zaragoza den 15.-16. april 2010 under askeskyen.

I øvrigt er integrationssamarbejdet nu omfattet af Lissabontraktaten, men kun i forhold til foranstaltninger der skal fremme og støtte medlemsstaternes integrationsindsatser. Landenes egne integrationspolitikker er altså stadig væk national kompetence.

Samarbejdet på integrationsområdet omfatter primært udveksling af erfaringer samt fælles overordnede mål og principper for god integrationspolitik.

Rådskonklusionernes overordnede fokus er integration som drivkraft for udvikling og social samhørighed.

Konklusionerne indeholder erklæringer om fremme af mangfoldighed, integration på arbejdsmarkedet og i civilsamfundet. Det er jo, som det er i Danmark.

Der er blandt andet – som i Stockholmprogrammet – tale om anbefalinger om en koordinationsmekanisme til styrkelse af erfaringsudveksling og udvikling af fælles indikatorer til evaluering af de nationale integrationspolitikker. Igen: Vi ved for lidt om hinanden til, at vi rigtigt kan sammenligne.

Vi er meget tilfredse med, at det spanske EU-formandskab har sat fokus på samarbejdet på integrationsområdet i EU. Vi synes ærlig talt, vi har noget at byde på her.

Målsætningerne i konklusionerne harmonerer efter min opfattelse med dansk integrationspolitik. Derfor har vi ikke noget problem med at støtte konklusionerne.

21. Oprettelse af et it-agentur på området frihed, sikkerhed og retfærdighed *

– *Drøftelse*

KOM (2009) 0293

KOM (2009) 0294

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Udvalgs mødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 418, senest behandlet i EUU 27/11-09) (punktet blev ikke nævnt)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Punktet er ikke på dagsordenen, men mine embedsmænd, der har deltaget i drøftelserne, skønner, at det måske pludselig kan komme op i et vist tempo. Derfor vil jeg meget gerne lige orientere om punktet, så man ved, hvad det drejer sig om.

Som det også fremgik af samlenotatet forud for rådsmødet den 30. november og 1. december 2009, har Kommissionen fremsat et forslag om oprettelse af et it-agentur. Det er meningen, at det skal forvalte driften af it-systemer på området for frihed, sikkerhed og retfærdighed. På nuværende tidspunkt drejer det sig om de bestående systemer: Schengen, VIS og Eurodac.

De tre systemer drives i dag på tre forskellige lokaliteter, og der vil givetvis være tale om effektiviseringsgevinster, hvis man får dem sammenlagt.

Forslaget fastlægger, hvilke opgaver it-agenturet skal have og retningslinjerne for forvaltningens arbejde, nedsættelse af en bestyrelse med videre.

Danmark deltager ikke i vedtagelsen af retsakter om oprettelsen af agenturet på grund af forbeholdet, men i og med at forordningen er en udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark tage stilling til, hvorvidt vi vil implementere retsakter i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Danmark bruger som bekendt i dag både SIS og VIS og Eurodac, så vi har i høj grad en praktisk interesse i sagen.

Som sagt er sagen ikke sat på dagsorden for rådsmødet, men nu er I i hvert fald orienteret om, at den pludselig kan komme op. Måske bliver der også et uformelt møde i næste uge.

Der er som sædvanlig en diskussion om, hvor agenturet skal ligge. Det er sådan i dag, at Estland og Frankrig har anmeldt sig som mulige værtslande. Vi finder som sagt, at oprettelsen af it-agenturet vil kunne effektivisere samarbejdet, men vi er meget åbne over for, hvor det skal ligge.

Kommissionen har lagt op til, at alene de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af retsakter om oprettelse af it-systemet, får stemmeret i agenturets bestyrelse. Det er vi selvfølgelig ikke enige i, men det udstiller selvfølgelig igen, at vi har

et forbehold. Vi ønsker selvfølgelig at være med og have stemmeret i bestyrelsen. Det mener vi er i fuld overensstemmelse med forbeholdet, og vi arbejder derfor på at få Kommissionens forslag ændret på dette punkt. Vi er jo med i de operationelle driftsopgaver og bidrager på lige fod med de andre medlemsstater. Så det er rimeligt, at vi også formelt er med.

Pia Adelsteen hørte integrationsministeren sige, at regeringen ikke er enig i, at det alene er de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af retsakten om oprettelsen af it-systemet, der får stemmeret i agenturets bestyrelse. Det kunne hun imidlertid ikke se i det, der stod i samlenotatet om regeringens foreløbige generelle holdning.

Integrationsministeren sagde, at siden man skrev samlenotatet, er der sket en udvikling, hvad der tit gør. Men Integrationsministeriet oversender også talepapirerne.

22. Canada og visumreciprocitet

– *Status*

KOM (2009) 0562

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 389 (foreløbigt referat af mødet i EUU 16/4-10. Punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 693, behandlet i EUU 12/2-10. Punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 100, senest behandlet i EUU 16/10-09)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

23. Forslag om ændring af visumforordningen

– Vedtagelse

KOM (2009) 0366

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 37)

KOM (2009) 0366 – bilag 1 (grundnotat af 21/9-09)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (09) – bilag 158 – (side 418, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Integrationsministeren: Forud for rådsmødet for retlige og indre anliggender den 30. november og 1. december sidste år redegjorde jeg for Kommissionens forslag om en ændring af visumforordningen, hvor statsborgere fra Makedonien, Serbien og Montenegro blev visumfrie, såfremt de er i besiddelse af et biometrisk pas, altså et pas med fingeraftryk.

I samme forbindelse oplyste jeg om en fælles erklæring om, at også Albanien og Bosnien-Hercegovina snart måtte forventes at bliver visumfri.

Forslag om visumfrihed for disse lande ville nemlig blive fremsat, hvis også Albanien og Bosnien-Hercegovina opfyldte de betingelser, der var fastsat.

Nu ser det ud til, at de to lande har udvist megen fremgang, siden deres tre nabolande blev visumfri. Så vi forventer, at Kommissionen meget snart igen vil stille forslag om en ændring af visumforordningen, så statsborgere fra Bosnien-Hercegovina og Albanien også bliver visumfri – altså hvis de er i besiddelse af et pas med fingeraftryk.

På rådsmødet forventes en drøftelse af status, men sagen vil først være klar til vedtagelse på et senere rådsmøde.

Regeringen støtter i lyset af Rådets tidligere udmeldinger en ændring af visumforordningen for at gøre borgere fra Albanien og Bosnien-Hercegovina visumfrie – selvfølgelig på betingelse af at de opstillede krav fuldt ud er opfyldt, og kun så længe de er det.

Pia Adelsteen henviste til, at da hun i november havde spurgt om visum i relation til Taiwan, havde integrationsministeren svaret, at man arbejdede på sagen. Hun ville gerne vide, hvad der siden er sket.

Integrationsministeren sagde, at Kommissionen stadig væk overvejer sagen.

24. Undertegnelse og indgåelse af aftalen om lempelser af reglerne for udstedelse af visa til korttidsophold mellem Unionen og Georgien *

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0197

KOM (2010) 0198

SEK (2008) 2497

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Udvalgsmødereferat:

EUU Alm. del (08) – bilag 129 (side 371, senest behandlet i EUU

26/11-08. Punktet blev ikke omtalt)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævne ikke dette punkt.

25. Undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Unionen og Georgien vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold *

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0199

KOM (2010) 0200

SEK (2008) 2496

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 44)

Udvalgsmødereferat:

EUU Alm. del (08) – bilag 129 (side 371, senest behandlet i EUU

26/11-08. Punktet blev ikke omtalt)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

26. Undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Unionen og Tyrkiet vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold *

– Vedtagelse

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 47)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Det er en gammel sag. Kommissionen fik allerede i november 2002 et mandat til at føre forhandlinger med Tyrkiet med henblik på indgåelse af en aftale om tilbagetagelse med Tyrkiet.

Kommissionens forhandlinger med Tyrkiet nærmer sig nu, siger Kommissionen, den afsluttende fase, og Kommissionen ønsker at give en status på rådsmødet.

Herudover ventes Kommissionen snarest at fremsætte forslag til rådsafgørelse om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem unionen og Tyrkiet om tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold.

Jeg forventer, at aftalen ikke alene vil omfatte tilbagetagelse af tyrkiske statsborgere, men også statsløse personer eller tredjelandsstatsborgere, som tidligere har opholdt sig lovligt eller ulovligt i Tyrkiet og efterfølgende er indrejst ulovligt og direkte på en medlemsstats område. Det er princippet om første land.

Aftalen ventes desuden at indeholde procedurer og øvrige vilkår for tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold, herunder i forhold til bevis for nationalitet og udstedelse af rejsedokumenter.

Danmark er som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender ikke omfattet af aftalen. Men vi er selvfølgelig også interesseret i en tilsvarende aftale på bilateralt grundlag.

Regeringen er positiv over for indgåelse af en aftale mellem Tyrkiet og unionen om tilbagetagelse. Vi er jo i det hele taget tilhængere af tilbagetagelsesaftaler.

Pia Olsen Dyhr forstod, at Danmark på grund af vort forbehold ikke er omfattet af aftalen med Tyrkiet vedrørende tilbagetagelse af personer, men spurgte, om Danmark vil indgå en parallelaftale.

Pia Adelsteen spurgte ligeledes, om Danmark har planer om at lave en tilbagetagelsesaftale med Tyrkiet.

Lone Dybkjær henviste til, at Amnesty International har været inde på, at man skal passe på ikke at tilbagesende folk, som har været udsat for forfølgelse under en eller anden form. Man kan vel ikke bare blindt tilbagesende folk til Tyrkiet, uden at de har haft mulighed for at søge om asyl.

Integrationsministeren sagde, at vi meget gerne vil have en tilbagetagelsesaftale med Tyrkiet.

Hun sagde til Lone Dybkjær, at selvfølgelig mente hun, vi skal tilbagesende personer, der har ulovligt ophold i EU. Det kunne f.eks. være afviste asylsøgere. Hvis der er tale om flygtninge, falder de helt uden for denne problemstilling.

Lone Dybkjær bad integrationsministeren sende et notat over om, hvad det er, Amnesty International siger – selv om hun godt var klar over, at ministeren ikke ville drømme om at rette sig efter det.

NOT **Integrationsministeren** lovede at fremsende et notat om Amnesty Internationals synspunkter. Man ville også sende det til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik.

27. Rådskonklusioner om lettere indrejse via de ydre grænser for EU-borgere

– *Vedtagelse*

KOM (2008) 0069

Rådsmøde 3018 – bilag 1 (samlenotat side 51)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

29. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Integrationsministeriets område **a) C-434/09, McCarthy**

Integrationsministeren: Der er en retssag, jeg lige vil orientere om. Vi har jo aftalt, at vi kommer og orienterer, når der er væsentlige verserende retssager. Jeg skal gentage, at jeg er meget op taget af, lige så snart der er vigtige sager, som kan få betydning for Danmark, selv om vi ikke direkte er impliceret, at vi så intervenerer i meget høj grad. Det har vi også gjort i denne sag.

Den vedrører spørgsmålet om, hvorvidt en unionsborger, der har dobbelt statsborgerskab, er omfattet af opholdsdirektivets anvendelsesområde. Altså hvis man er statsborger i to EU-lande på engang, hvordan er så stillingen i forhold til opholdsdirektivet? Det er ikke forbeholdsbelagt, fordi det drejer sig om det indre marked.

Udvalget har som sædvanligt modtaget et notat til orientering om regeringens deltagelse i sagen.

Det centrale spørgsmål i sagen er altså, om man ved at sidde på sin pind i det ene af de lande, hvor man er statsborger, kan få rettigheder som følge af den frie bevægelighed. Sådan kan det vist siges meget folkeligt. Det er der nogle, der mener. Det mener vi selvfølgelig ikke. Derfor har vi afgivet et skriftligt indlæg i sagen.

Jeg synes nogle gange, hvis jeg må sige det, at det bliver værre og værre. Hvis man skulle kunne sidde på sin pind i ét land og så – fordi man har dobbelt statsborgerskab – kunne sige, at man har udøvet den frie bevægelighed ... Meningen er jo at sikre den frie bevægelighed.

Jeg skal nok vende tilbage, når vi ved noget om, hvordan sagen falder ud, hvis udvalget måtte ønske det.

Lone Dybkjær beklagede, at hun ikke havde set det notat om sagen, som åbenbart var fremsendt. Hun forstod simpelt hen ikke, hvad integrationsministeren sagde, og bad hende uddybe, hvad sagen egentlig drejede sig om. Handler det f.eks. om børnepenge?

Integrationsministeren sagde, at sagen drejer sig om en 50-årig kvinde, der har dobbelt statsborgerskab, nemlig et britisk og et irsk. Hun har indgået ægteskab med en tredjelandsborger, der ikke opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse. Så søgte hun om at få irsk pas, og efterfølgende har ægtefællen under henvisning til EU-reglerne i opholdsdirektivet søgt om at få et registreringsbevis, men har fået afslag herpå. Sagsøger er på kontanthjælp. Integrationsministeren argumenterede med, at hvis først Domstolen fastslår, at man kan sidde på sin pind og udnytte forskellige regler i opholdsdirektivet, blot fordi man har dobbelt statsborgerskab, så kan det få meget store konse-

kvenser. Vi kender jo Domstolens aktivisme og hang til hele tiden at gå videre. For integrationsministeren var det ligegyldigt, om det drejede sig om indgåelse af ægteskab eller om sociale ydelser. Integrationsministeren tilføjede, at der var sendt et notat over om sagen den 8. februar.

Pia Olsen Dyhr kunne ikke finde det notat, integrationsministeren omtalte, og forstod ikke det, ministeren sagde.

Lone Dybkjær kunne heller ikke finde ud af, hvad sagen egentlig drejer sig om. Men nu vil man finde notatet frem, og så kan man måske tage en nærmere diskussion om den.

Integrationsministeren kunne godt forstå, at Pia Olsen Dyhr og Lone Dybkjær ikke kunne forstå sagen, for hun troede også selv, det var løgn, da hun så, at man ville være bekendt at påstå, at det, at man sad på sin pind, skulle være det samme som at udøve den frie bevægelighed, når man kunne påberåbe sig dobbelt statsborgerskab. Hele ideen med det indre marked og den frie bevægelighed er jo, at man kan bevæge sig fra det ene sted til det andet. Hun syntes dog, vi skulle se dommen, for det kan jo være, EU-Domstolen besinder sig. Hun havde sagt, at Domstolen er aktivistisk, fordi hun fandt det udemokratisk, hvilket hun også havde givet udtryk for i forbindelse med Metockdommen.

Formanden sagde, at der under integrationsministerens svar var omdelt det bilag, som var modtaget i februar, så man kunne læse op på sagen.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3017 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 31. maj 2010

Klima- og Energiministeren: Det er i dag, den 28. maj, 12 år siden, Danmark stemte ja til Amsterdamtraktaten. Det er ikke det, vi skal tale om. Vi skal tale om rådsmødet den 31. maj. De sager, jeg vil forelægge, er alle til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningsikkerheden og ophævelse af direktiv 2004/67/EF

– *Fremskridtsrapport/politisk drøftelse*

KOM (2009) 0363

Rådsmøde 3017 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2009) 0363 – bilag 2 (grundnotat af 21/8-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 731 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 5/3-10)

EUU alm. del (09) – bilag 164 (side 453, behandlet i EUU 4/12-09)

Klima- og energiministeren: Jeg indhentede den 5. marts 2010 tidligt forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg om forordningen om gasforsyningsikkerhed.

Forhandlingerne har imidlertid vist sig at trække mere ud, end man havde forventet, og sagen er derfor kun på dagsordenen med henblik på en statusrapport fra formandskabet. Det er nu forventningen, at der tidligst vil kunne opnås enighed om forordningen under det belgiske formandskab.

Som jeg redegjorde for i forbindelse med forelæggelsen for udvalget den 5. marts, har Danmark i forhandlingerne lagt afgørende vægt på, at medlemslandenes opfyldelse af den såkaldte N minus 1 infrastrukturstandard udformes på en sådan måde, at det ikke medfører unødige meromkostninger for landets gasforbrugere. Den tekst, der er på bordet nu, tilgodeser dette hensyn fuldt ud.

Herudover har vi lagt vægt på, at definitionen af såkaldte beskyttede kunder – dvs. kunder som skal have højeste prioritet i en krisesituation – bliver tilstrækkelig bred. Også på dette punkt har forhandlingerne udviklet sig positivt for Danmark.

Som forslaget ser ud nu, har vi fra dansk side ingen problemer med at opfylde N-1 infrastrukturstandard. Det skyldes for det første, at det er blevet præciseret i forhandlingerne, at der ikke er tale om bortfald af gasproduktion, men om bortfald af den største transmissionsledning. Og det betyder, at bortfald af Tyra-plattformen i Nordsøen ikke indgår som del af infrastrukturstandard. Og for det andet skyldes det den forventede udbygning ved den dansk-tyske grænse.

Lad mig også kort fortælle, at vi fra dansk side har haft succes med at få udvidet definitionen af beskyttede kunder. På nuværende tidspunkt omfatter definitionen

udover husholdninger således også fjernvarme, i det omfang der leveres varme til husholdninger.

Det nuværende forslag betyder i praksis, at forbrugere, som er knyttet op på et fjernvarmeværk, er beskyttet, samt at der generelt er en højere beskyttelsesgrad for små og mellemstore virksomheder og sociale institutioner.

Samlet set vil forslaget altså ikke betyde, at der er nogen, der kommer til at fryse i Danmark.

Som det blev nævnt under forelæggelsen for udvalget den 5. marts, begrænses antallet af beskyttede kunder i Danmark dermed i forhold til i dag, således at store industrivirksomheder og den del af gasforbruget, der anvendes til elproduktion på centrale og decentrale kraft-varmeværker, ikke vil kunne være omfattet.

Derfor agter regeringen fortsat at støtte vedtagelsen af politisk enighed om forordningen, når den tid kommer.

I de kommende forhandlinger med Europa-Parlamentet vil regeringen naturligvis fortsætte sin aktive indsats for at sikre, at forordningen udformes, så den tager højde for de danske synspunkter.

2. Forberedelse af DER den 17. juni vedrørende nationale mål for energieffektivitet

– *Orientering ved Kommissionen/udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3017 – bilag 3 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 0647 – bilag 6 (høringssvar og konklusioner fra

DER-møde 25-26/3-10 (bilag 7, 26/3-10)

EU-note (09) – E 30 (konklusioner af 30/3-10 fra DER 25.-26. marts 2010)

EU-note (09) – E 26 (EU-strategi for vækst mod 2020 af 8/3-10)

EU-note (09) – E 16 (Fremtidens EU i 2020 af 4/12-09)

Udvalgsmødereferater:

Blev behandlet på EUU-møde 21/4-10 (referat foreligger endnu ikke)

Klima- og energiministeren: Som bekendt besluttede Det Europæiske Råd på sit forårstopmøde i marts i år, at klima- og energimålsætningerne – 20-20-20 målsætningerne – skulle være en del af de overordnede målsætninger i Europa 2020- strategien, som afløser Lissabonstrategien. De to første målsætninger vedrørende drivhusgasser og vedvarende energi er på plads som bindende mål. For så vidt angår energieffektivisering besluttede man, at EU skal "bevæge sig henimod en stigning på 20 pct. i energieffektivitet". Landene skal selv melde deres påtænkte mål ind til Kommissionen. På den baggrund forventes Kommissionen at vurdere, om der er brug for yderligere initiativer på fællesskabsniveau for at nå målet.

Det er ikke ukompliceret at opgøre udviklingen i energieffektivitet. Der findes flere metoder med hver deres fordele og ulemper, og landene benytter ikke samme metode. Kommissionen er for tiden i dialog med medlemslandene om beregningsgrundlaget for de nationale målsætninger og vil på rådsmødet rapportere om resultatet heraf. Herefter vil der være en udveksling af synspunkter med henblik på at bidrage til forberedelsen af Det Europæiske Råds møde, som jo finder sted den 17. juni 2010.

Regeringen lægger vægt på, at målene for energieffektivitet defineres således, at det løbende kan dokumenteres, om landene når deres mål. Det kræver, at de nationale mål kan udledes af alment tilgængelige data. Danmark har derfor været skeptisk overfor brugen af "business as usual" modeller, hvor det er vanskeligt at gennemskue de bagvedliggende forudsætninger. I energisaftalen fra 2008 er vi blevet enige om at forpligte os til en absolut reduktion i bruttoenergiforbruget i 2020 på 4 pct. i forhold til 2006, hvilket Danmark vil melde ind til Kommissionen. Med en sådan absolut reduktion kan vi hvert år måle, om vi er på sporet af at opfylde målet.

Anne Grete Holmsgaard kunne forstå, at klima- og energiministeren havde rykket sig et mulehår siden samlenotatet, hvor der står, at regeringen ville overveje at melde mål ind med en 4 pct. reduktion i bruttoenergiforbruget, idet det nu er blevet til en forpligtelse. Det ville også være mærkeligt andet, for det er det, regeringen selv har skrevet i sit bidrag til energiaftalen. Men den går kun til 2012. På denne baggrund spurgte hun, om regeringen allerede nu vil melde ind til Kommissionen, at det er minimum 4 pct. i 2020 i forhold til 2006. Der skal jo forhandles ny energiaftale inden udgangen af 2011, og hun kunne ikke i sin vildeste fantasi forestille sig så lavt et mål. Hun henviste i den forbindelse til, at landets statsminister under klimatopmødet havde sagt, at det måske vigtigste gennembrud var, at man fik vedtaget en fælles beslutning om, at man skulle undgå en global opvarmning på mere end 2 grader.

Hun syntes, det var vigtigt, at regeringen gør opmærksom på, at det er afgørende at få fastlagt et basisår, der er fælles for de europæiske lande.

Klima- og energiministeren bekræftede, at vi melder det ind, der står i energiaftalen. Bliver vi i en ny energiaftale enige om, at vi skal have et højere mål, så melder vi naturligvis det ind.

For regeringen har det været vigtigt, at vi har et absolut og målbart mål.

Per Clausen spurgte, om det forhold, at regeringen i sit indspil til EU ikke mener at kunne sige mere, end der allerede er aftalt, er udtryk for, at regeringen mener, at ambitionsniveauet er tilstrækkeligt, eller er regeringen skeptisk med hensyn til, om der kan samles flertal i Folketinget for et højere ambitionsniveau?

Anne Grete Holmsgaard syntes, det var rigtigt dårligt, at klima- og energiministeren ikke er indstillet på at skrive et mål ind, som er højere end de 4 pct. Det Europæiske Råd har i marts vedtaget, at man vil bevæge sig hen imod de 20 pct., og Danmark var det eneste land, der ønskede at gøre energieffektiviseringsmålsætningerne bindende. Men nu skal vi behandle perioden 2011-2020, og så ville det da være oplagt for Danmark at kæmpe for, at målsætningerne bliver bindende. Hun kunne ikke forstå det anderledes, end at regeringen har opgivet denne målsætning.

Klima- og energiministeren gik ikke ud fra, at man skulle diskutere energiaftalen i Europaudvalget. Nu melder vi de 4 pct. fra den nuværende aftale ind.

3. Handlingsplan for den europæiske energipolitik 2011-2020

– *Præsentation/vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3017 – bilag 1 (sammenfatning side 16)

EUU alm. del (09) – bilag 363 (Danmarks indspil til EU's fremtidige energipolitik af 6/5-10)

Klima- og energiministeren: Kommissionen har udsendt et debatoplæg – et såkaldt "stock taking" papir – til udformningen af EU's fremtidige energipolitik frem mod 2020. Hermed indledes en bred offentlig konsultationsproces og drøftelser i Rådet, som skal føre til, at Det Europæiske Råd på sit næste forårstopmøde i marts 2011 kan vedtage en ny energipolitik for Europa for perioden 2011 til 2020. Kommissionen agter også i slutningen af 2010 eller i starten af 2011 at fremlægge en "roadmap" for EU's energipolitik frem mod 2050.

Formandskabet har fremlagt et sæt korte, overordnede og generelle rådskonklusioner i sagen.

Jeg hilser generelt Kommissionens "stock taking" papir velkommen. Det fokuserer primært på gennemførelse af allerede vedtaget lovgivning og på at nå 2020-målene og skabe kontinuitet i forhold til det langsigtede perspektiv. Papiret understreger behovet for moderne integrerede net, kulstoffattige energisystemer, energieffektivisering og energiteknologisk innovation samt beskyttelse af forbrugerne, og der lægges vægt på en stærk ekstern energipolitik.

Disse idéer flugter fint med regeringens synspunkter om fossil uafhængighed, sådan som de er kommet til udtryk i det EU-energiindspil, som regeringen overbragte til Kommissionen den 6. maj 2010, og som er tilgået udvalget til orientering. Indspillet, som indeholder konkrete bud på indsatsområder, sigter på at bidrage aktivt til udviklingen af EU's fremtidige energipolitik på kort, mellemlangt og langt sigt.

Jeg vil i denne forbindelse kort nævne, at regeringen sendte indspillet til jeres orientering parallelt med, at det blev overbragt til Kommissionen. Det er helt almindelig procedure for håndteringen af regeringens positionspapirer. Et andet eksempel er regeringens indspil til Kommissionen vedrørende Europa 2020-strategien fra tidligere på året.

Folketinget vil naturligvis blive inddraget i arbejdet med opstillingen af en ny energipolitik for Europa på den sædvanlige måde, i forbindelse med at Kommissionen stiller sine forslag. Alt efter karakteren af forslagene vil regeringen orientere eller fremlægge sagen med henblik på forhandlingsoplæg.

Og nu tilbage til rådsmødet. Jeg hilser ligeledes formandskabets udkast til konklusioner velkommen. Vi har fra dansk side under behandlingen af udkastet været med til at sikre, at den tekst, der nu ligger på bordet, fremhæver, at 2011-2020 handlingsplanen skal ses i sammenhæng med det langsigtede perspektiv frem mod 2050. Det er ikke mindst vigtigt af hensyn til at skabe et mere sikkert grundlag for investorenes beslutninger om energiinvesteringer med meget lang omsætningsperiode. For eksempel vil de fleste af de kraftværker, der besluttes i perioden

2011-2020, fortsat være i drift i 2050, og vi må derfor sørge for, at de matcher de visioner, vi opstiller for 2050.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, hvorfor regeringen har fraveget sin hidtidige linje, som var, at målet for energieffektivisering skal være obligatorisk, som vi har det for vedvarende energi. Hun pegede i den forbindelse på, at Folketinget sammen med regeringen i 2006 sendte et hørings svar til Kommissionen, hvor vi bl.a. støtter, at der fastlægges bindende målsætninger.

Hun manglede fuldstændig begrebet fjernvarme – altså at man kan bruge spildvarme til at opvarme boliger og industrier med. Kraft-varme er kun nævnt i regibemærkningerne. Anne Grete Holmsgaard henviste til, at da vi formulerede vor fælles politik i 2006, startede vi med en præambel om, at en af årsagerne til, at Danmark havde kunnet fastholde et uændret energiforbrug, selv om vi har haft økonomisk vækst, var, at vi havde haft kraft-varme.

Med hensyn til vedvarende energi henviste Anne Grete Holmsgaard til, at vi i 2005 gjorde en hel del ud af at få ind, at det var vigtigt at sikre, at vi får havvind med, men nu er det ikke nævnt.

Danmark sendte et hørings svar, hvor man bl.a. gjorde opmærksom på behovet for, at vi får en bedre analyse af, hvordan man kan frigøre sig for sin gasafhængighed. Det er overhovedet ikke med.

Med hensyn til omkostningerne undrede det hende, at der på side 3 i den danske regerings indspil står, at den omfattende ændring af energisystemet bliver yderst kostbar. Det syntes hun var et besynderligt signal at sende. Hun spurgte, om det er baseret på en analyse. I den forbindelse pegede Anne Grete Holmsgaard på, at klimakommissæren for ganske nylig har sagt, at det er blevet billigere. Er dette udtryk for, at regeringen er på vej til at blive fodslæbende?

Klima- og energiministeren svarede på Anne Grete Holmsgaard spørgsmål om, hvorfor vi ikke siger, at målet for energieffektivisering skal være obligatorisk, at vi på topmødet var det eneste land, der gik ind for det. Så må man stille sig selv det spørgsmål, om det ikke er bedre at komme et godt stykke hen ad vejen frem for at insistere på noget, man ikke kan komme igennem med. Skal vi vælge at køre direkte mod muren? Vi har opnået at få konkretiseret nogle krav og er kommet ordentligt i gang med operationaliseringen af 20 pct. målsætningen. Landene skal melde ind, og Kommissionen skal opsummere, hvor langt man er kommet. I 2011 skal der udarbejdes en handlingsplan om energieffektivitet. Dermed har man fået skabt en proces, som er væsentlig. Hvis det viser sig, at man ikke kan nå målene nationalt, så er det klart, at man må se på vedtagelse af direktiver.

Klima- og energiministeren sagde, at helt overordnet er der tale om, at vi vil spille ind i den verserende debat om EU's energipolitik. Man kan derfor ikke gå ud fra, at fordi vi har sagt noget tidligere, skal vi også sige det nu, og vi behøver heller ikke sige alt, hvad vi mener. På lang sigt er målsætningen, at vi skal sige farvel til fossile brændsler, men det er ikke noget, man kan gøre

fra den ene dag til den anden. F.eks. baserer et land som Polen i øjeblikket 95 pct. af sit energiforbrug på kul.

Regeringen lægger naturligvis stor vægt på fjernvarme og kraft-varmeværker, og vi fremhæver det gang på gang.

Angående vedvarende energi skriver vi, at energiteknologi, som p.t. ikke er inkluderet i SET-planen, bør prioriteres. Det gælder geotermisk energi og bølgeenergi, men det gælder også fjernvarme og køleteknologi. Det er sandsynligt, at der udvikles planer gående i den retning. Vort VE-indspil er allerede en del af SET-planen. Derfor har vi ikke eksplicit fokuseret på det i denne omgang.

Per Clausen spurgte, om regeringen er enig med klimakommissæren, når hun siger, at det nye er, at det faktisk bliver billigere at nå op på de 30 pct. CO₂-reduktion i 2020. Hvis det er det, er det så ikke underligt at komme med et indspil, der handler om, at det bliver rigtigt meget dyrere?

Anne Grete Holmsgaard ville gerne have bekræftet, at ordet fjernvarme ikke står der. Hun forstod ikke, at regeringen ikke tonser på på dette område, som rent faktisk er en succes. Det er måske det allervigtigste middel, hvis vi skal blive uafhængig af fossile brændsler. Anne Grete Holmsgaard slog til lyd for, at vi kommer med et supplerende indlæg, hvor vi går ind for fjernvarme.

Hun syntes, det var en meget god idé at drøfte sagen med oppositionen, men det var måske en enlig svale, da man gjorde det i 2006.

Hun efterlyste et svar på sit spørgsmål om, hvorfor man skriver, at det bliver yderst kostbart.

Klima- og energiministeren sagde, at vi på nuværende tidspunkt ikke har haft mulighed for at efterprøve Kommissionens beregninger for så vidt angår omkostningerne. Klima- og energiministeren syntes selv, at der var mange gode argumenter i Kommissionens rapport. Men det er selvfølgelig vigtigt, at der hele tiden er balance i vores omstilling.

Når vi siger, at strategien er at blive uafhængig af fossile brændsler, gælder det både i Danmark og i Europa.

Klima- og energiministeren gentog, at regeringen naturligvis gerne havde set, at vi var kommet igennem med ønsket om bindende mål, men det kunne vi ikke, idet det stod 26:1. Men rejses debatten igen, vil vi selvfølgelig tage sagen op igen.

Klima- og energiministeren gjorde det helt klart, at Folketinget selvfølgelig vil blive inddraget efter gængs praksis, når der kommer konkrete forslag fra Kommissionen.

Der vil blive rig lejlighed til at komme med yderligere synspunkter.

Det er vor klare forventning, at fjernvarme bliver en del af SET-planen. Det har vi ikke fokuseret på, idet vi har fokuseret på det, der ikke ligger lige på den flade.

Med hensyn til den enlige svale sagde klima- og energiministeren, at hun gik ud fra, at det, man gjorde i forbindelse med energiudspillet i 2006, var et forsøg på at puste nyt liv i den danske EU-politik efter det franske og hollandske nej til Lissabontraktaten.

Anne Grete Holmsgaard var ikke enig med klima- og energiministeren i, hvad der var baggrunden for, at vi i 2006 lavede et fælles energiindspil, men konstaterede, at regeringen har ændret holdning. Hun betegnede det som trist, at regeringen ikke længere var interesseret i at drøfte sagen med de EU-venlige partier. Regeringen kommer til at indse, at der skal gås væsentligt hurtigere frem. Hun syntes, regeringen svigtede klimakommissæren ved at stille sig bagerst i rækken.

Hun gentog sit spørgsmål om, hvad det er baseret på, når der står på side 3, at den nødvendige omfattende omlægning af energisystemet vil blive yderst kostbar. Er det baseret på en analyse, eller er det baseret på holdningen i halvdelen af Venstres gruppe?

Anne Grete Holmsgaard var klar over, at det danske indspil var sendt af sted, inden klimakommissæren kom med sit udspil, men er klima- og energiministeren uenig med klimakommissæren?

Per Clausen var lidt overrasket over, at klima- og energiministeren sagde, man skulle regne på det først, idet man jo skriver, at det vil blive meget dyrt.

Han argumenterede for, man skulle have taget fjernvarme med i sit første indspil. Han mente ikke, regeringens indspil bærer præg af, at man har en offensiv tilgang til sagen, og pegede i den forbindelse på, at der var et tidspunkt, hvor man i hvert fald prøvede at få det til at se ud, som om man var offensive.

Klima- og energiministeren havde vanskeligt ved at se, at der var sket et skifte i den måde, vi håndterede EU-politikken på i Danmark. Traditionen har været, at regeringen fremlagde sine papirer og så inddrog Folketinget i forbindelse med de konkrete forslag. Hun havde også svært ved at se, at regeringen skulle være fodslæbende, og at regeringen ikke gør noget, men er passiv. Enerkipolitik og klimapolitik skal gennemsyre samtlige politikområder. Naturligvis vil regeringen forhandle og lytte, og for klima- og energiministeren er EU-politikken og den nationale politik på energiområdet ikke to forskellige ting.

Det, som klimakommissæren har udtalt sig om, går på de 20 pct. og de 30 pct. Det, vi taler om i vor indstilling, er den samlede omstilling af Europas energisystem.

Anne Grete Holmsgaard misundte ikke klima- og energiministeren, idet hun troede, det var ret svært at sidde i et parti, der i den grad har skiftet signaler. Hun var oprigtigt ked af, at Danmark ikke har en flottere profil og er mere visionær i den kortsigtede og langsigtede energipolitik.

Hun gentog sit spørgsmål om, hvad man baserer bemærkningen om, at det blive yderst kostbart, på. Er det en EU-analyse eller en dansk analyse?

Når klima- og energiministeren siger, regeringen gerne vil forhandle, gælder det så også Danmarks indmelding om, hvordan man vil indfri VE-målet på 30 pct.? Det skal vi svare på inden den 1. juli.

Anne Grete Holmsgaard og Per Clausen bad om, at man fremsender de beregninger, der ligger bag bemærkningen om, at det vil blive meget kostbart.

Klima- og energiministeren syntes ikke, der var grund til at være ked af det. Danmark er et af de lande i EU-kredsen, der er allermest fremme. Men det er ikke særlig let på nuværende tidspunkt. Det kan man se på de forskellige udtalelser i forbindelse med krisen. Vi skal sørge for, at der bliver presset på, men vi kan risikere at ramme muren, og så kommer vi ikke igennem med vores synspunkter. Det er en realpolitisk vurdering.

Med hensyn til VE-handlingsplanen henviste klima- og energiministeren til, at hun allerede havde lovet Det Enerkipolitiske Udvalg at fremlægge denne plan i energiforligskredsen, inden den bliver sendt af sted.

Med hensyn til omkostningerne er det en række analyser, der ligger bag det, vi siger. Der er omkostninger ved at omstille sig, afhængig af hvordan man vælger at gøre det.

Formanden så frem til, at udvalget og partierne fremtidigt bliver inddraget i forløbet.

4. Internationale energirelationer

- *Orientering ved Kommissionen/udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 3017 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Klima- og energiministeren: Under punktet "Internationale energirelationer" vil Kommissionen og formandskabet redegøre for status inden for en række bilaterale og multilaterale samarbejdsfora. Det er et rent orienteringspunkt, og jeg vil derfor ikke gå ind på de enkelte punkter.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3018 (retlige og indre anliggender) den 3.-4. juni 2010 – dagsordenspunkt 17

17. Rådskonklusioner om psykosocial støtte i tilfælde af nødsituationer og katastrofer og om anvendelse af EU's civilbeskyttelsesordning i forbindelse med større begivenheder i EU

– Vedtagelse

Rådsmøde 3018 – bilag 3 (samlenotat side 1)

Forsvarsministeren: Jeg skal redegøre for dette orienteringspunkt på civilbeskyttelsesområdet – rådsmødedagsordenens punkt 17 – der er til vedtagelse på a-punktlisten uden debat på det kommende rådsmøde for retlige og indre anliggender, der afholdes den 3.-4. juni 2010.

Med de to rådskonklusioner om henholdsvis psykosocial støtte og beredskabet ved større begivenheder ser jeg muligheden for at holde Europaudvalget orienteret om dette vigtige sagsområde. Grunden til, at det er mig, der er her, er, at jeg som forsvarsministeren også er ressortansvarlig for civilbeskyttelsesområdet i EU.

Civilbeskyttelse er ikke omfattet af forsvarsforbeholdet, men er et område, hvor Danmark deltager fuldt ud i EU-samarbejdet.

Inden jeg går over til de anmeldte rådskonklusioner, vil jeg gerne kort orientere udvalget om EU-samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet. Et par gange om året er der sager på dette sagsområde, som forelægges Europaudvalget. Det er jo ikke et sagsområde i EU, der fylder meget, men et område, der ifølge regeringens opfattelse fortjener en vis opmærksomhed.

I de seneste år er EU-samarbejdet om civilbeskyttelse blevet udbygget betydeligt. Dette er sket med baggrund i erfaringerne fra terroranslagene den 11. september 2001, tsunamien i Sydøstasien 2004, terroranslagene i Madrid og i London, de store naturkatastrofer i og uden for Europa og senest jordskælvne i Haiti og Chile.

Civilbeskyttelse er et samarbejdsområde i EU, der har som primært formål at yde gensidig akut bistand i tilfælde af katastrofer. Det gælder såvel lande inden for som lande uden for Europa.

Lad mig understrege, at EU-samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet ikke ændrer ved, at det er den enkelte medlemsstats ansvar at beskytte sin egen befolkning.

Med tiltrædelsen af Lissabontraktaten indgår civilbeskyttelse nu med en ny selvstændig bestemmelse, nemlig artikel 196, hvoraf det fremgår, at unionen kan støtte og supplere medlemsstaterne i tilfælde af naturskabte og menneskeskabte katastrofer.

På det operative plan kan jeg oplyse, at Kommissionens "alarmcentral" – det kan man kalde det; det hedder officielt monitorerings- og informationscentret – i Bruxelles anvendes jævnligt. Jeg kan nævne, at Danmark inden for blot det se-

neste år har ydet følgende akutte katastrofebistand gennem EU's civilbeskyttelsesordning:

2009 – Namibia – der var oversvømmelser

2009 – Indonesien – efter jordskælvet

2009 – Albanien – efter oversvømmelser

2010 – Haiti – jordskælv

2010 – Chile – jordskælv

2010 – Polen – i forbindelse med oversvømmelser i denne uge eller slutningen af sidste uge.

Danmark er et af de lande, der aktivt deltager i civilbeskyttelses-samarbejdet.

Lad mig give et eksempel. Efter den forfærdelige tsunami hændelse i Sydøstasien i juledagene 2004 fik Danmark opbakning til et forslag om at opbygge et modulbaseret beredskab i EU, der har til formål at målrette opbygningen af forberedte og fleksible kapaciteter, der kan afsendes med kort varsel i forhold til en lang række katastrofegendelser. Fordi vi fik sat det på dagsordenen i EU, blev vi bedt af Kommissionen om at stå i spidsen for den arbejdsgruppe, der fik til opgave at skabe dette nye samarbejdskoncept.

Modulerne er gode til at fastholde det nationale ansvar, samtidig med at samarbejdet i EU styrkes, både indadtil i den gensidige bistand og udadtil i forbindelse med fælles katastrofebistand uden for Europa.

Samarbejdet styrkes nu i EU, idet der lægges op til at udvikle fælles moduler mellem EU-landene. Jeg kan fortælle, at Danmark blandt andet har et tæt samarbejde med Holland om udviklingen af et fælles CBRN-modul – det vil sige et modul der skal yde beskyttelse mod kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser.

FN støtter og opfordrer til, at landene udvikler moduler. FN har også udarbejdet retningslinjer og normer for effektiv katastrofebistand. Når jeg tager FN med ind, er det fordi jeg vil benytte lejligheden til at prale lidt. Vi har rent faktisk i dag fået oplyst, at beredskabsstyrelsen har fået certificeret et internationalt eftersøgnings- og redningshold. Det er vi et af de kun 18 lande, der har. Certificeringen skete i går i Belgien på grundlag af en stor øvelse over flere dage og medfører, at Danmark opfylder de internationale normer og FN-retningslinjer for effektivt hjælpearbejde – typisk i forbindelse med jordskælvsindsatser, der kræver helt særlige kompetencer.

Det hjælper imidlertid ikke meget at have et internationalt anerkendt eftersøgnings- og redningshold, hvis holdet ikke kan komme hurtigt frem til katastrofeområdet. Her vil jeg fremhæve, at jeg i modsætning til mange af mine kolleger har den særlige fordel, at både forsvaret og det statslige redningsberedskab ligger inden for mit ansvarsområde. Det vil sige, at vi kan bruge forsvarets transportkapaciteter, f.eks. transportfly, til at fragte eftersøgnings- og redningshold frem til katastrofeområder i udlandet.

Der er god fornuft i at styrke samarbejdet i EU på dette vigtige område. Jeg finder sagsområdet om civilbeskyttelse meget positivt og et område, som vi fra dansk side bør styrke yderligere.

Lad mig nu komme ind på de to rådskonklusioner om henholdsvis psykosocial støtte og beredskabet ved større begivenheder, som det spanske EU-formandskab har ønsket at profilere under deres formandskab.

Udvalget har modtaget et samlenotat, der redegør for de to sæt rådskonklusioner. Det skal bemærkes, at konklusionerne ikke udtrykker nogen vidtrækkende henstillinger og efter bedste vurdering er aktiviteter, der kan gennemføres med de eksisterende retsakter på området – såvel politisk som finansielt. Dette har Kommissionen da også udtrykt.

Jeg håber, at jeg med denne lidt brede redegørelse har givet udvalget et bedre indblik i sagerne på civilbeskyttelsesområdet, herunder hvad der ligger til grund for orienteringspunktet om de to rådskonklusioner. Rådskonklusionerne ventes som nævnt vedtaget på RIA-rådsmødet på a-punktslisten uden debat.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at regeringen siger i samlenotatet, at man finder det "uhensigtsmæssigt med etablering af deciderede psykosociale moduler", men i øvrigt støtter man konklusionerne – som bliver vedtaget uden debat.

Hun mente, der må være en eller anden form for koordinering, når man yder bistand i forbindelse med naturkatastrofer i udviklingslandene, og i virkeligheden har vi også behov for en koordinering med hensyn til opbygningen i landene efterfølgende. Hun kunne godt se fordelene ved, at forsvarsministeren kunne bruge forsvarets personel, men pegede på, at man også burde bruge udviklingshjælpen.

Forsvarsministeren havde fået oplyst, at koordineringen rent operationelt foregår i monitorerings- og informationscenteret i Bruxelles. Det er også det center, der sender anmodninger om hjælp ud til de enkelte lande. Hun mente, der var behov for en koordinering, hvilket vi så i forbindelse med jordskælvne i Chile og på Haiti. Vi skal sørge for koordinering, så vi ikke falder over hinanden.

Hun havde en klar forventning om, at der også koordineres med hensyn til udviklingsbistanden i forhold til udviklingskommissæren. Herhjemme havde hun en meget tæt koordination med udviklingsministeren. Hun vidste fra tidligere jordskælvkatastrofer, at forsvarsministeren sendte redningshold ud, men pengene til den efterfølgende genopbygning må findes på udviklingsministerens budget.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3019 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - fødevaredelen) den 7.-8. juni 2010

Fødevareministeren: Jeg skal forelægge to af punkterne på dagsordenen for rådsmødet for beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – også kaldet EPSCO – den 7.-8. juni 2010. Der forelægges ikke nogen sager til forhandlingsoplæg.

1. Udkast til Rådets konklusioner om foranstaltninger til at nedbringe befolkningens saltindtagelse med henblik på bedre sundhed

- Vedtagelse

Rådsmøde 3019 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (09) – bilag 388 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 26/5-10)

Fødevareministeren: På baggrund af hvidbogen om ernæring, overvægt og fedme lægger formandskabet op til at vedtage rådskonklusioner om tiltag for at reducere befolkningens saltindtagelse. Formålet med reduktionen er at nedsætte risikoen for hjerte-kar-sygdomme.

Udkastet til rådskonklusioner er holdt i meget generelle vendinger, og der er en opfordring til, at medlemsstaterne fortsætter deres arbejde med at reducere saltindtaget.

Mere konkret kan fremhæves en række instrumenter, hvor fødevaremærkning kan være med til at give forbrugerne en bedre mulighed for at vælge produkter med mindre salt.

Tilsvarende opfordres medlemsstaterne til at følge og evaluere fremskridtene i de nationale politikker. I udkastet lægges også vægt på, at de nationale strategier skræddersys for at nå alle socioøkonomiske grupper i samfundet og omfatter fødevarer i alle prisklasser.

I en dansk sammenhæng arbejder vi med to spor i indsatsen. Dels går vi fra dansk side ind for en styrket mærkning af fødevarer. Dels arbejder vi for at indgå frivillige aftaler med industrien. Det andet punkt på dagsordenen er netop mærkningsforslaget, hvor vi fra dansk side støtter, at det bliver obligatorisk at næringsdeklarere indholdet af salt.

Jeg synes, at det er godt med et fælles initiativ for at sætte fokus på saltindtagelse på EU-plan. Det er i høj grad netop industrielt forarbejdede fødevarer, der har et højt indhold af salt. Og det er netop især disse fødevarer, der handles over grænserne i EU.

Derfor støtter vi fra dansk side udkastet til rådskonklusioner om saltindtagelse.

Pia Olsen Dyhr syntes, der var en god idé at få mere klarhed over, hvor meget salt der er i en fødevare. Måske skulle man lave nogle handlingsplaner fra industriens side.

Fødevareministeren mente, vi skal reducere saltindholdet generelt. Desværre bliver det nok svært at blive enige om helt faste normer i Europa, så det bliver nok til en beslutning om, at landene skal fortsætte deres arbejde.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugere

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0040

Rådsmøde 3019 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2008) 0040 – bilag 4 (grundnotat af 18/3-08)

KOM (2008) 0040 – bilag 6 (henvendelse af 27/5-10 fra Landbrug og Fødevarer)

EU-note (09) – E 28 (notat af 18/3-10)

EUU alm. del (09) – bilag 388 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 26/5-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 522 (side 1532 FO, senest behandlet 10/7-09)

Fødevareministeren: Forslaget om fødevaremærkning blev fremlagt tilbage i begyndelsen af 2008. Der er tale om et meget omfattende forslag, der kræver en grundig behandling både i Rådet og i Europa-Parlamentet.

Forslaget indebærer som beskrevet i samlenotatet en revision og sammenskrivning af den eksisterende EU-lovgivning om mærkning af fødevarer og næringsdeklaration. Forordningen finder anvendelse for alle former for fødevareinformation og for alle fødevarer, der skal markedsføres i EU.

Det forventes, at Europa-Parlamentet vil komme med sin udtalelse i førstebehandling her i juni 2010. Forslaget drøftes på ekspertniveau i Rådet, og formandskabet lægger op til en afgrænset drøftelse af to spørgsmål på det kommende rådsmøde den 7.-8. juni 2010. Det er forventningen, at Rådets fælles holdning i første behandlingen vil kunne vedtages i december 2010.

Der blev taget et forhandlingsoplæg i sagen tilbage i juli 2009 ved en tidlig forelæggelse. Sagen har løbende været drøftet i Danmark, og der har været nedsat en task force for at drøfte blandt andet GDA-mærkning. Jeg vil vende tilbage til udvalget med sagen senere i forhandlingerne.

I dag vil jeg redegøre for status i forhandlingerne, særligt for så vidt angår, hvad vi forventer, at Europa-Parlamentets udtalelse vil lægge op til. Derudover vil jeg fokusere på de to spørgsmål, som formandskabet har stillet til det kommende rådsmøde.

Miljøudvalget har stillet forslag om, at ikke-færdigpakkede fødevarer undtages fra de fleste af forordningens krav, dog ikke for oplysning om allergener. Samtidig – og i modstrid hermed – foreslår udvalget, at ikke-færdigpakkede fødevarer helt undtages fra forordningens anvendelsesområde, hvorefter det umiddelbart ikke vil være muligt at stille krav om, at allergener skal oplyses også ved ikke-færdigpakkede fødevarer.

Det er efter min mening vigtigt, at forbrugerne er oplyst om, hvorvidt en fødevare indeholder ingredienser, der kan give allergiske reaktioner. Jeg er dog samtidig

opmærksom på, at et decideret krav om allergenmærkning af ikke-færdigpakkede fødevarer kan være uhensigtsmæssigt. Derfor bør der findes en anden løsning med eksempelvis skiltning eller mundtlig information, hvilket ser ud til at blive en realitet efter Rådets behandling.

Udvalget lægger op til øget oprindelsesmærkning og stiller forslag om obligatorisk mærkning med oprindelse for kød, fjerkræ, mejeriprodukter, frisk frugt og grønt, andre produkter med kun én ingrediens samt kød og fjerkræ anvendt som ingrediens i forarbejdede fødevarer. I andre tilfælde skal fødevarer mærkes med oprindelse, hvis andet vil være vildledende.

Jeg mener, at det vil være bedre at fastholde de nuværende regler for oprindelsesmærkning, som der er lagt op til i Kommissionens forslag. Det er ikke en let diskussion, men særligt de sydeuropæiske medlemslande ønsker oprindelsesmærkning for at kunne beskytte deres egne producenter. Jeg mener grundlæggende, at fødevarer som udgangspunkt kun skal mærkes med oprindelse, hvis andet vil være vildledende.

Kravet om, at skriftstørrelsen skal være minimum 3 mm, afvises af Miljøudvalget, og der stilles forslag om, at Kommissionen sammen med relevante interessegrupper efter en høring fastsætter regler for læsbarheden. Jeg kan følge tankgangen med, at de tekniske krav fastlægges efterfølgende. Det vigtige er at fastslå, at læsbarheden skal sikres.

Der er stillet forslag om mærkning med produktionsdato for dybfrostprodukter. Det har været et dansk ønske, og jeg er meget glad for, at det foreløbigt har opbakning i Europa-Parlamentet. Opbakningen fra de andre medlemslande i Rådet har derimod været meget begrænset.

Der er også stillet forslag om, at Kommissionen bør forelægge forslag om et EU-forbud mod kunstige transfedtsyrer. Endvidere foreslås, at mærkning med indhold af transfedtsyrer bør være obligatorisk, indtil et sådant forbud træder i kraft. Det er positivt med danske øjne, men det må ikke sætte spørgsmålstegn ved det gældende danske forbud.

I forhold til næringsdeklaration er der stillet forslag om, at portionsangivelse i næringsdeklarationen er et supplement – ikke et alternativ – til obligatorisk angivelse pr. 100 g/ml. Det flugter den generelle holdning blandt medlemsstaterne og går bort fra Kommissionens forslag om portionsangivelse som et alternativ. Portionsangivelse som supplement til oplysningerne pr. 100 g/ml mener jeg vil være et rimeligt kompromis, som sikrer et oplyst grundlag for forbrugerne til at træffe deres valg.

Miljøudvalget støtter Kommissionens forslag om, at den obligatoriske næringsdeklaration skal være anført på emballagens forside, og stiller desuden forslag om, at varens energiindhold gengives i nederste højre hjørne på forsiden af emballagen. I forhandlingerne har vi fra dansk side betonet vigtigheden af, at oplysninger om næringsindhold anføres samlet på emballagen.

Miljøudvalget har som udgangspunkt tilsluttet sig Kommissionens forslag om, at GDA skal være obligatorisk, idet der ikke er fremsat ændringsforslag hertil. Dette

afviger fra den generelle holdning i medlemsstaterne, som ønsker, at GDA skal være frivilligt. Vi arbejder fra dansk side for, at GDA bliver frivilligt.

Yderligere er der stillet forslag om at undtage alle alkoholholdige drikkevarer fra kravet om næringsdeklaration, det vil sige også for eksempel blandinger af sodavand og alkohol. Fra dansk side arbejder vi for, at alkoholholdige drikkevarer ikke undtages, men mærkes med energiindhold.

Der er endvidere stillet forslag om, at protein skal angives i næringsdeklarationen. Fra dansk side er vi meget positive overfor, at der lægges op til en obligatorisk angivelse af proteinindholdet.

På rådsmødet har formandskabet lagt op til en drøftelse af to spørgsmål.

Det første spørgsmål drejer sig om, hvorvidt kriterier for læsbarhed også skal indeholde krav om minimum skriftstørrelse. Som nævnt, mener jeg, at det afgørende er at sikre læsbarheden. Det sikres ikke nødvendigvis ved at fastsætte en minimumsskriftstørrelse.

Det bliver hurtigt en meget teknisk diskussion, hvor også elementer som baggrund og kontrastfarve spiller ind. Derfor kan jeg umiddelbart godt følge Europa-Parlamentets tankegang med, at de tekniske krav fastsættes efterfølgende.

Det andet spørgsmål drejer sig om, hvorvidt det er nødvendigt at specificere ansvarsfordelingen i fødevarekæden, ud over hvad der følger af fødevareforordningen. Kommissionen lægger op til en anden sondring i ansvarsfordelingen imellem de erhvervsdrivende for så vidt angår mærkning af fødevarer end den, der følger af fødevareforordningen.

Efter min mening vil det kunne gøre det vanskeligere for forbrugerne, da det vil kunne betyde, at der skal rettes henvendelse til producenten eller importøren, hvis der er spørgsmål til fødevarens mærkning.

Derfor fortrækker vi fra dansk side, at man fastholder den ansvarsfordeling, der følger af fødevareforordningen. Det er et spørgsmål, der deler medlemslandene, men jeg håber, at vi kan trække forhandlingerne i den rigtige retning.

Som nævnt tidligere er det et meget omfattende forslag, der kræver en meget grundig drøftelse og til tider stor ekspertviden.

Vores udgangspunkt i forhandlingerne er forhandlingsoplægget tilbage fra den tidlige forelæggelse i juli 2009. Jeg regner med at vende tilbage til udvalget, når vi er nået længere i forhandlingerne, og der begynder at tegne sig et kompromis.

Pia Olsen Dyhr var enig med fødevareministeren i, at teksterne skal være læselige, hvilket ikke kun er et spørgsmål om skriftstørrelse. Det drejer sig også om, at informationerne skal være forståelige for folk. Her har regeringen lagt vægt på, at indholdet af de forskellige stoffer oplyses pr. 100 gram eller 100 milliliter, hvilket hun var enig i.

Selv om regeringen har sagt, at den vil arbejde for et europæisk ernæringsmærke, f.eks. nøglehullet, er vi ikke kommet nogen vegne. Hun spurgte,

hvordan det egentlig går med at få indført et fælles europæiske ernæringsmærke.

Hun var enig i, at hvis man skal have en GDA-mærkning, skal der være realistiske portionsstørrelser, eventuelt fastsat af EFSA. F.eks. skal en halv liter cola ikke behandles som to portioner, og et stykke Nestlé-chokolade skal ikke regnes for seks portioner.

Der står ingenting om sukker, men her har vi en nordisk anbefaling på 45 gram om dagen for en 40-årig kvinde. Hun mente, man skulle finde frem til en fælles europæisk anbefaling med hensyn til sukkerindhold.

Per Clausen sagde, at hvis man skal have en GDA-mærkning, skal det være med et realistisk udgangspunkt, og kan man ikke finde et sådant, skal man sørge for at holde sig på den sikre side. Grundlæggende mente han, en GDA-mærkning er noget skidt, hvilket vist også svarer til den nuværende fødevareministerens indstilling.

Han forstod, at fødevareministeren nærmest var imod en mærkning med oprindelsesland. Derfor spurgte han, om fødevareministeren ikke var opmærksom på, at der er nogle danske producenter og nogle danske forbrugere, der indimellem ville være meget glade for at kunne konstatere, om et produkt stammede fra Danmark. Der kan være et reelt helbredshensyn, f.eks. salmonella.

Pia Adelsteen pegede på, at ifølge Kommissionens forslag skal GDA-mærkning være obligatorisk, og så vidt hun forstod, havde Europa-Parlamentet ikke reageret på det. Vi ønsker, at den skal være frivillig. Kan fødevareministeren sige noget om, hvordan det kommer til at gå?

Hun kunne tilslutte sig Pia Olsen Dyhrs bemærkninger om chokolade.

Med hensyn til morgenmadsprodukter kan man godt sige, at en portion er 45 gram, men det er nok de færreste, der vejer deres mad. Så for hende gav det ikke nogen mening.

Hun mente ikke, politikere skulle beskæftige sig med detaljer som skriftstørrelse, men overlade det til eksperter. Det vigtige er, at forbrugerne kan læse, hvad der står.

Med hensyn til ansvarsfordelingen må det være sådan, at forbrugeren kan gå til den butik, hvor varen er købt. Det kan ikke være rigtigt, at man skal ringe til producenten i Spanien, hvis man har en klage. Hun forstod, at det også var det, regeringen arbejder for.

Hun syntes, det var væsentligt, hvad Per Clausen var inde på med hensyn til mærkning med oprindelsesland, og nævnte også problemet med salmonella i kyllinger. Vi ved alle, at der er nogle lande, som håndterer fødevarer bedre end andre. Derfor bør der stå, hvor varen er produceret henne.

Fødevareministeren var ikke så optaget af skriftstørrelser, men vi vil gerne have, at det er noget, vi kan læse.

Han sagde til Pia Olsen Dyhr vedrørende nøglehullet, at vi vil justere vilkårene for nøglehulsprodukter, så vi efterhånden kan komme længere ned. Vi vil

sænke overliggeren og har en forventning om, at de andre lande vil afrapportere, hvordan det går. Det var fødevareministerens vurdering, at vi nok ikke når til en samlet mærkning for hele Europa. Han var enig med Pia Olsen Dyhr i, at vi burde have at fælles europæisk mærkning i stil med nøglehullet, men vi må erkende, at lige her og nu kommer debatten om GDA først.

Han troede, alle var ret enige om, at GDA skal være frivillig, men vi vil godt have det ind i en forordning, så vi kan fastsætte nogle vilkår. Fødevareministeren oplyste, at han havde haft et godt møde med Forbrugerrådet, hvor han havde diskuteret problemet og også diskuteret, hvilken strategi vi skulle anlægge. Man er enige om, at det bedste bud i dag på, hvem der skal fastsætte GDA, er EFSA.

Han mente, udgangspunktet må være forbruget for en 40-årig kvinde.

Vi er enige om, at mærkning pr. 100 gram skal være obligatorisk.

Vi ønsker, at sukker er med i GDA-mærkningen. Vi vil gerne have en opdeling i oprindeligt sukker og tilsat sukker. Det er kun på nordisk plan, vi har referencer til sukkerindholdet; det findes ikke på EU-plan. Vi vil argumentere for det, men fødevareministeren kunne ikke garantere, at de andre lande ville acceptere det, første gang vi foreslog det.

Han var enig med Per Clausen i, at GDA-mærkning er forvirrende, fordi der er forskellige portionsstørrelser.

Fødevareministeren sagde, at når man sad i Bruxelles og diskuterede, om man skal mærke med oprindelsesland, osede diskussionen langt væk af protektionisme. Der er tale om en balancegang, idet vi også har mange producenter, der gerne vil sælge til andre lande.

Fødevareministeren var enig med Pia Adelsteen i, at hvis man har noget at klage over, må man kunne gå til den butik, hvor varen er købt.

Han gjorde opmærksom på, at det er lovligt at mærke kyllingen med, at den er salmonellafri, hvis den er det. Han syntes, vi havde rimelige regler på det område i øjeblikket.

Med hensyn til om GDA-mærkningen skal være obligatorisk eller ikke, forstod fødevareministeren ikke, at Europa-Parlamentets miljøudvalg havde accepteret Kommissionens forslag om, at den skal være obligatorisk. Derfor så han gerne, at de, der havde forbindelser til Europa-Parlamentet, prøvede at få den danske holdning til at brede sig. I Ministerrådet er der bred opbakning til, at den skal være frivillig, men det vil være godt, hvis vi kan få Parlamentet med.

Anne-Marie Meldgaard mente, det var en udbredt opfattelse, at det ville være bedst, hvis GDA ikke eksisterede.

Pia Olsen Dyhr var med hensyn til mærkning glad for, at vi havde fået en ny fødevareminister. Hun var også glad for, at han havde taget en diskussion med Forbrugerrådet. Hun opfordrede ham til også at tage en diskussion med Kræftens Bekæmpelse, Diabetesforeningen og Landbrug & Fødevarer. Hun pegede på, at hvis man mærker en liter skummetmælk og en liter Cola Light med GDA, så vil skummetmælken være den mest usunde. Hun vidste, at fø-

de vareministeren havde et mandat med Dansk Folkeparti, men med de holdninger, han lagde for dagen, ville det nok være nemmere at diskutere mærkning med oppositionen.

Hun var enig i, at hvis vi skal have en GDA-mærkning, skal portionsstørrelserne fastsættes af EFSA. Når vi taler om morgenmadsprodukter, giver det god mening at regne med et bestemt antal gram, selv om hun nu ikke stod og vejede sin morgenmad, men i øvrigt må et produkt være et produkt. Man skal ikke dele en halv liter Cola op i flere portioner.

Hun havde forstået på flere medlemmer af Europa-Parlamentet, at det var en fejl, at Parlamentets miljøudvalg støttede Kommissionens forslag om at gøre GDA-mærkningen obligatorisk. I den forbindelse pegede hun på, at vi nu har fået et medlem i Miljøudvalget i Europa-Parlamentet, nemlig Margrethe Auker.

Hun erklærede sig enig med fødevareministeren med hensyn til ansvarsfordelingen.

Fødevareministeren var glad for den henvendelse, han samme morgen havde fået fra en lang række organisationer. Han havde noteret sig, at de var realistiske og sagde, at hvis det ikke lykkedes at forbyde GDA, var det de og de ting, vi skulle arbejde for.

Det er rigtigt, at det ville være det nemmeste, hvis portionsstørrelsen svarede til pakningens størrelse, men det kan give noget emballagespild for nogle produkter. Han ville nødtigt lovgive om det og troede kun, der kunne blive tale om anbefalinger og henstillinger.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3017 (transport, telekommunikation og energi – telekommunikationsdelen) den 31. maj 2010

Videnskabsministeren: Der er to it- og telepunkter på dagsorden for rådsmødet den 31. maj 2010.

Hvis udvalget er interesseret, vil jeg endvidere orientere – apropos den seneste diskussion i udvalget – om den diskussion, vi havde om ITER i onsdags i Rådet.

De to it- og telepunkter på dagsordenen er:

- Kommissionens meddelelse om Den Digitale Dagsorden.
- Frokostdrøftelse og beslutning om placering af hovedsædet for støttekontoret for den nyetablerede sammenslutning af de nationale telemyndigheder. Det er den, der i daglig tale kaldes BEREC.

Begge punkter forelægges for udvalget til orientering.

5. Kommissionens kommende IKT-strategi – En Digital Dagsorden for Europa

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Udveksling af synspunkter

KOM (2010) 0245

Rådsmøde 3017 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0390 – bilag 1 (grundnotat af 1/9-09)

KOM (2009) 0390 – bilag 2 (supplerende grundnotat af 16/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 509, senest behandlet i EUU 11/12-09)

Videnskabsministeren: Det første punkt på dagsordenen er vedtagelse af rådskonklusioner om Den Digitale Dagsorden. Dette er titlen for EU's nye strategi for informations- og kommunikationsteknologi, altså IKT.

Siden 2005 har EU på IKT-området arbejdet inden for en strategisk ramme, der er kendt som i2010-initiativet.

Dette initiativ var en del af udmøntningen af Lissabonstrategien.

i2010-initiativet udløber i år, og Kommissionen har derfor udarbejdet oplæg til en ny europæisk IKT-strategi – også kaldet Den Digitale Dagsorden. Oplægget blev offentliggjort i en meddelelse den 19. maj.

Hele processen frem mod vedtagelsen af denne meddelelse startede sidste sommer, hvor Kommissionen igangsatte en offentlig høring om en ny IKT-strategi.

I den forbindelse sendte regeringen et høringssvar til Kommissionen. Udvalget modtog en kopi af høringssvaret til orientering den 16. november 2009.

Den Digitale Dagsorden er ret besat Kommissionens eget forslag til en ny IKT-strategi for Europa. Men udmøntningen af den foregår naturligvis i løbende koordination med medlemsstaterne, efter at Rådet har taget stilling til strategien.

Den Digitale Dagsorden indgår som et af de syv såkaldte flagskibsinitiativer i Kommissionens oplæg til Europa 2020 strategien for vækst og beskæftigelse. Denne skal afløse Lissabonstrategien, der også udløber i år.

Ligesom det var tilfældet med Lissabonstrategien, som Europa 2020 efterfølger, skal medlemsstaterne udarbejde nationale mål.

Meddelelsen om Den Digitale Dagsorden fremhæver en række emner, som vurderes at være centrale for at fremme økonomisk vækst og innovation i Europa gennem brug af IKT.

Kommissionen henviser til, at potentialet ved IKT kan udløses via en såkaldt "positiv cirkel", hvor attraktivt indhold stimulerer efterspørgslen efter højere kapacitet. Dette stimulerer igen investeringer i højere bredbåndsbredder.

Kommissionen identificerer syv konkrete områder, hvor det er nødvendigt at sætte ind i EU med henblik på at fjerne barrierer for den positive udvikling.

Disse syv områder er:

1. Et levende digitalt fællesmarked.
2. Interoperabilitet og standarder.
3. Tillid og sikkerhed.
4. Hurtigt og ultrahurtigt internet.
5. Forskning og innovation.
6. Digitale færdigheder og inklusion.
7. IKT-baserede løsninger for de europæiske samfund.

Alle områder er i regeringens optik vigtige. Jeg vil lige bemærke, at opstillingen ikke passer ikke 100 procent med strukturen i samlenotatet, fordi notatet blev udarbejdet, før vi modtog den endelige meddelelse.

Under overskriften "Hurtigt og ultrahurtigt internet" foreslår Kommissionen blandt andet nye EU-målsætninger om følgende:

- At alle skal have basal bredbåndsadgang inden 2013.
- At alle skal have internetadgang på mindst 30 megabit i sekundet inden 2020.
- Adgang for mindst 50 pct. af alle europæiske husholdninger til internetforbindelser på over 100 megabit i sekundet inden 2020.

Kommissionen foreslår også, at alle medlemsstater bør udarbejde nationale bredbåndsplaner senest i 2012.

Med disse planer skal landene tage stilling til, hvordan de kan leve op til de nævnte målsætninger. I henhold til Kommissionen kan offentlige støttemidler indgå som et middel til at nå målene.

Nærmere retningslinjer om Kommissionens forslag vedrørende bredbånd vil følge i en kommissionsmeddelelse, som forventes offentliggjort i september 2010.

Vi kender derfor endnu ikke alle detaljerne for medlemsstaternes forpligtelser og muligheder.

Allerede nu kan jeg dog godt understrege, at regeringen overordnet set arbejder for en markedsdrevet tilgang. Vigtigt er, at Danmark finder sig egen model, som er tilpasset det danske marked og den danske geografi.

I Danmark har udrulningen af bredbånd hidtil været markedsdrevet og teknologi-neutral.

Markedskræfterne har uden tilførsel af offentlige midler sikret, at over 99 procent af danskerne i dag kan få bredbånd. 98 pct. af de danske husstande har desuden adgang til minimum 2 megabit i sekundet.

Fra regeringens side hilser vi Kommissionens meddelelse velkommen, da IKT kan være med til at skabe vækst og nye arbejdspladser både i EU og i Danmark. Vi er altså enige i, at IKT skal være en hoveddrivkraft bag EU's økonomiske og sociale modernisering.

Regeringen finder det positivt, at meddelelsen ud over udbredelse af hurtig internetinfrastruktur i høj grad fokuserer på emner, der relaterer sig til den faktiske anvendelse af infrastrukturen.

Fra dansk side lægges der i overensstemmelse med regeringens høringsvar fra efteråret 2009 vægt på, at der i EU's nye IKT-strategi er fokus på særligt fem områder:

1. Digitale færdigheder.
2. Styrkelse af det digitale indre marked og forbrugerrettigheder.
3. Et åbent og tilgængeligt informationssamfund.
4. Bedre velfærd og offentlige tjenesteydelser.
5. Øget effektivitet og produktivitet.

Danmark har på flere af disse områder rigtigt gode erfaringer, som med fordel kan udbredes i hele EU.

Desuden kan IKT være et vigtigt redskab i alle sektorer med henblik på udvikling og implementering af teknologiske løsninger. Det kan for eksempel gælde inden for områder som sundhed, uddannelse, ældrepleje og hjælp til personer med handicap.

Det glæder mig især, at Kommissionen har øje for betydningen af digitale færdigheder.

Som nævnt rejste regeringen de ovenfor omtalte emner over for Kommissionen i den offentlige høring sidste efterår. Og emnerne er også blevet adresseret i meddelelsen.

Indholdet af rådskonklusionerne, som skal vedtages på rådsmødet, er af meget overordnet karakter. De forholder sig ikke i detaljen til de konkrete forslag til initiativer og målsætninger i meddelelsen.

Dette skyldes, at meddelelsen er kommet meget sent op til rådsmødet.

Denne hurtige proces har været nødvendig for at sikre overordnet opbakning til meddelelsen allerede på dette rådsmøde. Dette er af hensyn til vedtagelsen af den samlede EU 2020 strategi på Det Europæiske Råd den 17. juni 2010. Heri indgår Den Digitale Dagsorden som nævnt indledningsvist.

Medlemsstaterne har derfor brug for mere tid til at undersøge de mange initiativer og målsætninger, som berører flere forskellige områder.

Regeringen agter på den baggrund at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne, da disse holder sig på et meget generelt niveau.

Det er sandsynligt, at Rådet vil vende tilbage til denne meddelelse senere på året. Dette er dog endnu ikke blevet bekræftet.

Herudover vil de enkelte lovgivningsinitiativer selvfølgelig blive behandlet efter sædvanlig procedure.

Når rådskonklusionerne er vedtaget på it- og telerådsmødet, er det hensigten, at de indgår som en del af beslutningsgrundlaget om EU 2020 strategien på Europæisk Råd den 17. juni 2010.

Derudover vil der blive igangsat en proces, hvor medlemsstaterne i dialog med Kommissionen skal melde nationale mål ind i forbindelse med udarbejdelse af de nationale reformprogrammer vedrørende Europa 2020 strategien.

De nationale mål vil skulle koordineres som et samlet hele i regeringen og ikke af de enkelte ressortministerier alene. Præcis hvordan dette vil foregå med hensyn til målsætningerne under Den Digitale Dagsorden er i øjeblikket uklart.

Lad mig om processen yderligere tilføje, at samlenotatet blev udarbejdet, inden Kommissionens meddelelse var offentliggjort. Jeg forventer derfor at oversende et supplerende grundnotat til udvalget, når vi har haft lejlighed til at granske meddelelsen i detaljen og høre de danske interesser.

Under dette punkt på rådsmødet har det spanske formandskab også lagt op til en udveksling af synspunkter om et muligt kodeks for digitale forbrugerrettigheder i Europa.

Hvad der ligger i et sådant kodeks er endnu ikke helt klart. I Kommissionens meddelelse lægges der op til, at eksisterende forbrugerrettigheder sammenskrives på en klar og letforståelig måde.

Formålet er, at de europæiske forbrugere kan få overblik over, hvad deres rettigheder er, for eksempel når man køber varer over internettet i et andet EU-land end sit eget. Dette skal bl.a. være med til at minimere barriererne for eksempel onlinehandel.

Kommissionen foreslår også en revision af direktivet om elektroniske signaturer med sigte på grænseoverskridende anerkendelse og interoperabilitet.

Regeringen finder sådanne tiltag om forbrugerrettigheder meget vigtige og umiddelbart på linje med de danske prioriteter. Vi ser frem til at høre mere om de konkrete detaljer i initiativerne fra Kommissionen.

På rådsmødet vil jeg derfor lægge vægt på, at vi fra dansk side er meget positive over for tiltag, der styrker forbrugernes digitale rettigheder, samt tiltag, der synliggør disse rettigheder.

Yildiz Akdogan kunne godt forstå, at udrulningen af bredbånd skulle være markedsdrevet og teknologineutral. I forbindelse med EU 2020-strategien nævnte videnskabsministeren, at det er en del af en vækst- og innovationsstrategi, og anførte som eksempel it-sundhed, som kræver en vis datamængde og dermed en vis hastighed. Hun spurgte, om videnskabsministeren ikke mente, der kunne blive et problem herhjemme i forbindelse med udkantsområderne, hvor nogle slet ikke har adgang til bredbånd, og ville gerne vide, om regeringen ikke mente, der var nogle områder, der skulle hjælpes i gang.

Hun vidste ikke, om de 30, respektive 100 megabit i sekundet gik på såvel upload som download.

I forbindelse med de syv punkter, videnskabsministeren nævnte, spurgte hun, hvordan videnskabsministeren selv ville prioritere dem.

Det spanske formandskab har åbenbart prioriteret forbrugerrettigheder, hvilket Yildiz Akdogan fandt meget relevant. Hun spurgte, om det var noget, den danske regering ville bakke helt op om.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at man i samlenotatet skriver om "nedbrydelse eller minimering af barrierer for e-handel", og spurgte, hvordan det spiller sammen med forbrugerrettighederne. Hun spurgte, om man vil vente på, at der kommer et forbrugerrettighedsdirektiv, eller det kan ske før, idet hun ville anbefale det sidste.

Videnskabsministeren sagde i anledning af Yildiz Akdogans spørgsmål om hastighed, at der nu i alle medlemslandene ville komme til at foregå en national diskussion. Her er der forskellige geografiske forudsætninger. Vi har gode muligheder for at udrulle bredbånd, mens der kan være andre lande, hvor geografien gør det vanskeligt og dyrt.

NOT Hun var ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt der både var tale om upload og download, men hun ville sørge for, at det spørgsmål blev besvaret i det notat, man ville fremsende efter rådsmødet.

Videnskabsministeren sagde til Yildiz Akdogan, at regeringen synes, alle områder er vigtige. Hun glædede sig meget til den mere detaljerede diskussion, der ville komme på rådsmødet, idet meddelelsen som nævnt er meget på overskriftsniveau.

Videnskabsministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at hun ikke kendte tidsplanen for forbrugerdirektivet, men det er sikkert, at et regelsæt om synlige forbrugerrettigheder vil fylde meget i processen.

Yildiz Akdogan syntes ikke, hun havde fået svar på sit spørgsmål om, hvordan videnskabsministeren ville prioritere, idet hun påpegede, at hastigheden har stor betydning, og at det ikke er forbudt at hjælpe nogle områder med ud-

rulningen af bredbånd. Hun spurgte, om videnskabsministeren ville opprioritere en ansøgning om hjælp til bredbåndsadgang i udkantsdanmark.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var godt, at forbrugerrettigheder ville komme til at fylde meget i diskussionen, idet hun frygtede, at det vil tage meget lang tid at få gennemført et forbrugerrettighedsdirektiv. Hun spurgte om tidshorizonten – altså hvornår man regner med, at det kan blive gennemført.

Videnskabsministeren svarede på Yildiz Akdogans ledende spørgsmål, at hun var enig i, at udrulningen af højhastighedsforbindelser er vigtigt. I øvrigt henviste hun til, at man på tirsdag skulle have et samråd i Videnskabsudvalget om de danske bredbåndsambitioner.

Videnskabsministeren sagde i anledning af Pia Olsen Dyhrs spørgsmål, at hun håbede, hun på rådsmødet ville få yderligere orientering om tidshorizonten.

6. Frokostdrøftelse om placering af hovedsædet for støttekontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC)

– *Enighed*

Rådsmøde 3017 – bilag 2 (samlenotat side 9)

KOM (2007) 0699 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

Udvalgsrådsreferater:

EUU alm. del (072) – bilag 367 (side 1054 FO,
forhandlingsoplæg forelagt EEU 4/6-08)

Videnskabsministeren: Det andet punkt på rådsmødets dagsorden er en frokostdrøftelse om placering af støttekontoret for Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation. Det har også den mere mundrette forkortelse BEREC.

Punktet forelægges kun til orientering, idet spørgsmål om placering af hovedsæder for agenturer og lignende formelt set er et mellemstatsligt anliggende.

Derfor behandles punktet heller ikke som et formelt punkt på Rådets dagsorden.

BEREC blev etableret som en del af revisionen af teledirektivpakken, og støttekontoret skal bistå med primært administrativ betjening.

Udvalget er blevet orienteret om teledirektivpakken i flere omgange siden 2007, hvor forslaget blev stillet.

Den tidligere videnskabsminister forelagde teledirektivpakken for udvalget til forhandlingsoplæg den 4. juni 2008.

Som et uafhængigt ekspertrådgivningsorgan vil BEREC vedtage udtalelser og anbefalinger for at hjælpe Kommissionen og på anmodning fra Europa-Parlamentet og Rådet fremme anvendelsen af rammelovgivningen om elektronisk kommunikation effektivt og konsekvent.

Hovedopgaven for BEREC er således at samle de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise og erfaring. Dette gælder især med henblik på at harmonisere markedsreguleringen i medlemsstaterne.

Et væsentligt mål er, at teleselskaber i videst muligt omfang kan få den samme behandling, når de opererer på tværs af grænserne.

BEREC's støttekontor vil være et relativt lille kontor med maksimalt 20-30 medarbejdere. Det skal primært yde sekretariatsmæssig bistand.

På nuværende tidspunkt er Letland det eneste land, som kandiderer til værtskabet for støttekontoret.

Regeringens holdning i denne sag tager afsæt i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i 2003 og 2008 samt en konkret, faglig vurdering af landets egnethed.

Det Europæiske Råds konklusioner betoner, at EU i fordelingen af agenturers og lignende kontors hovedsæder skal prioritere nye medlemsstater, hvor sådanne hovedsæder ikke allerede er placeret.

Letland falder ind under denne kategori, og fra dansk side vurderer vi også, at Letland fagligt kan løfte opgaven.

Derfor agter jeg under frokostdrøftelsen at støtte Letlands kandidatur.

Pia Olsen Dyhr erklærede sig enig i, at man godt kan lægge BERIC i Litauen.

Yildiz Akdogan syntes, det var fint, at BERIC blev lagt i et af de nye lande i EU.

8. Siden sidst – ITER

Videnskabsministeren: Jeg har for kort tid siden fremsendt den skriftlige redegørelse for forskningspunkterne på Konkurrenceanvnerådets møde den 26. maj.

Jeg vil gerne supplere redegørelsen for så vidt angår ITER. Punktet blev drøftet uformelt under frokosten og efterfølgende på mødet. Det viste sig, at formandskabet næppe ville kunne få vedtaget det udkastet til rådskonklusioner, vi havde fået udsendt.

På rådsmødet fremførte jeg, at ITER er et forskningsmæssigt meget vigtigt projekt, som Danmark bakker op om. Det tror jeg også var opfattelsen i udvalget i sidste uge.

Men jeg stillede samtidig præcise krav om, at Kommissionen leverer et oplæg, som anviser realistiske finansieringsmuligheder, sikrer en effektiv omkostningskontrol og indeholder en realistisk tidsplan for projektet.

Jeg sagde endvidere, at vi fra dansk side ikke finder det realistisk, at man kan finde hele EU's restfinansiering til ITER inden for 7. rammeprogram for forskning og udvikling, da finansieringen af øvrige forskningsaktiviteter derved kunne blive noget mangelfuld.

Jeg oplyste endvidere, at jeg fandt det utilfredsstillende, at beslutninger om udgifter i denne størrelsesorden skal behandles med en sådan hast.

Andre delegationer tog også ordet. Disse bakkede fuldt op om ITER, men stillede ligeledes betingelser for fortsat støtte.

Formandskabet foretog en opsummering af drøftelsen. I opsummeringen anfører formandskabet følgende:

Rådet gentager sin forpligtelse – måske lyder det lidt mere præcist på engelsk: "commitment" – til at gøre ITER til en succes. Alle medlemsstater anerkender ITER's betydning og behovet for at finde en løsning i passende tid på den finansielle situation.

Den finansielle situation skal derfor analyseres grundigt med henblik på at finde en bæredygtig løsning.

Formandskabet foreslår derfor, at der oprettes en task force til at diskutere dette emne. Formandskabet inviterer alle medlemsstater og Kommissionen til at nominere en repræsentant til task forcen, der skal påbegynde sit arbejde så hurtigt som muligt – jeg kan oplyse, at det vil sige inden for en uge – og mødes regelmæssigt mindst én gang om ugen.

Task forcens resultater skal videresendes til Rådets arbejdsgrupper og Coreper med henblik på yderligere drøftelse i Konkurrenceevnerådet forud for ITER-styrelsesrådet.

Måske kan jeg tilføje, at ingen delegationer udtrykte sig negativt i forhold til formandskabets konklusioner, hvorefter formanden hævede mødet.

Formanden takkede for orienteringen, som også ville blive omdelt som et bilag til udvalget, således at alle medlemmerne kunne læse den.